

Mr. A. B. Salem (Maltancheri): I associate myself with the condolence resolution and the sentiments expressed in the House on the passing away of Dr. Rao. I wish to tell the House that I knew Dr. Rao from the day he came to Cochin, to the day he passed away. He was my next door neighbour at Ernakulam and the development of the Medical Department of Cochin State was *pari passu* with the development of Dr. Rao. The Cochin Medical Department, it may be history for you to know, was controlled and guided by the British Cochin Civil Surgeon before Dr. Coombes, and after Dr. Coombes was appointed he found in Dr. Rao the one person on whose shoulders he could place all the responsibilities of the Medical Department and he gave him opportunities, seeing that he is a self-making man, to develop in the profession and in the art of surgery, so much so, that in spite of many seniors existing he chose him to be the Resident Medical Officer and gave him the house where the Sisters now live. He developed. He was an absolutely self-made man. He went over to England as has already been told by the Chief Medical Officer, qualified himself for higher degrees and came back to man the department. The present condition of the hospital may be said to be entirely due to Dr. Rao and Dr. Rao's initiative. He had identified himself with the institution and I know how he wept when he was transferred even at his own request for a while to Trichur as Civil Surgeon. He loved that institution. When Dr. Coombes was about to retire he said I feel happy in my retirement in thinking that I will be handing over this hospital and the Medical Department of the State into the hands of my trusted Assistant, Dr. Rao. For a while it was a great disappointment for him. But any way he lived to get it. He rose from the bottom of the ladder to the top by dint of sheer merit and professional skill. It is true that he was a man with a little rough exterior, and some naturally misunderstood him. But when all is said and done he had a heart and he had sympathy for his patients. He was very much appreciated by His Highness the Abdicated Maharaja as well as the late Maharaja and they have testified their appreciation by giving him encouragement that a State could give in the development of a person. It is such a man's demise that we are mourning today. Cochin in his retirement was not very far away and even in his retirement he has been requisitioned by many people to come to this State for treatment. Once again I beg to associate myself with all the sentiments expressed on the floor of this House, and join this expression of sympathy and condolence with his bereaved family.

Mr. President: On behalf of the Chair I associate myself with all that has been said on this resolution regarding the sudden and sad demise of Dr. Rao who was for some time the Chief Medical Officer of the State and an official member of this house. I request the house to pass it all standing.

Resolution passed all standing
LEGISLATIVE BUSINESS

Amendment to Standing Order

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): I move that the amendment to standing order S. O. 5 (1) be taken up and finally passed.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): I second it.

Motion put and carried

GOVERNMENT BILLS

The Cochin Code of Civil Procedure (Amendment) Bill

Mr. M. Sivarama Menon (Advocate-General): I beg to move that the Cochin Civil Procedure Code Amendment Bill be taken up and finally passed.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government): I second it.

Motion put and carried

Announcement of the change of time of the Council

Mr. President: From tomorrow onwards the House will meet at 11-30 and the interval will be from 1-30 to 2-30 p.m.

General Discussion on the Budget

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): Mr. President, Sir, I congratulate the Government on their being fortunate to place before the House a surplus budget. On a perusal of the receipts it will be seen that they have been able to attain that position by the increase chiefly under two items—Customs and Abkari and Ganja. The increase in the former must be considered

a windfall and the latter is not by fair means. Even if it were not so, even if it were obtained by the sale of these commodities in the State alone, it is ill-gotten wealth, it is tainted money. You have come by it by pondering to the inane State of mind of the public and by depriving them of the happiness of themselves and their family. When all the countries including England are considering what their post-war activities should be, this Government rest content by the old ways of distributing the income along worn out grooves. A good number of our young men are given some sort of industrial education to meet the demands of war. Nothing is seen here to continue the industries. What do they propose for the prevention of unemployment after the war? What large scale industries have they laid the foundation for? What use they think of making with the technicians they have sent out now? Such are the thoughts they should have uppermost in their minds now. These are the thoughts the statesmen of other countries and States have. They have given expression to them and are doing something towards these objectives. We have a surplus budget and this is an opportune time to make a beginning. The Budget is absolutely silent about them except the discordant note of the Diwan in his speech. "In view of the recent developments in India, Government consider that further steps may have to be taken to revise taxation; if this proves necessary, a special session of the Legislature may have to be summoned to consider the proposals". The proceeds of such taxation would not be paid into current revenues but into a separate fund and be called "the Post-war Development Fund" to be used for the people after peace is restored. Sir, if you begin only after peace is restored, when will its consummation be.

What have they done towards helping the agricultural population? Have they budgetted for the rural communications? What transport facilities have they made for them? Many a time and of this matter was brought to the notice of the Government and the Government have sympathetically replied to see to it. Even after experiencing this year much difficulty in carting paddy from the estates, the Government have not seen their way to remove the difficulty. These communications are demanded not for outing both morning and evening but to carry manure, seeds, implements, etc., to the farms and from the farms the produce *viz.*, paddy, cereals, hay, etc., to the houses or the markets. There are old roads which are not cared for and which have become unfit for bullock cart to go along. There are lanes settled as porambokes all over the State. They have become useless for even the pedestrians to go along since the land owners on both sides of them have encroached upon them. There is no arm of the Government to put them right. The crops could not be raised by rain water alone. There should be canal irrigation. What are the original works they have budgetted for worth mentioning? They propose in Cochin Kanayannur Taluk improvements to Vattaparambil Chal Chira, some facilities in Chowwara, and land acquisition for a canal in Kuzhupilli; in Mukundapuram some improvements in irrigation facilities the nature of them cannot be known; in Trichur Puthur river diversion scheme and opening a canal in Tholur; in Talappalli the deepening of Kuttadan Thodu and the Desamangalam lift irrigation scheme. And in Chittur the tantalising allotment for constructing Kambalathara Eri.

Mr. President: I think the Hon'ble Member has omitted many items under the irrigation Budget. In the history of the State there has not been such striking amounts provided for irrigation facilities.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): The Diwan says that the important Kambalathara reservoir scheme is to be taken up. When did the importance of this dawn on the Government? During the last session in 1118 I brought this before the Government and the Government dismissed it with cant courtesy saying that it was not efficient. Are the Government satisfied now?

I have omitted no item under irrigation, I find an amount of Rs. 75,000 has been provided for the putting up of groynes and a sum of Rs. 37,000 for protecting the kari nilams in Amballur has been provided. There are net works of irrigation. The imagination of Cochin Government reaches only thus far even after experiencing the difficulty to supply rice for even one meal a day to His Highness' subjects. The above two items are put as if the Government have not on hand real works of irrigation. There have been proposals for other works and they have been under consideration notably the Chalakkudi river diversion scheme and the Muttimampallam reservoir scheme, in Chittur. True, a sum of Rs. 2.5 lakhs is shown towards capital outlay for the Chalakkudi diversion scheme and it will not come off this year. It will serve only as an advertisement for the project is only under investigation. Glad that the investigation is over and estimates are being prepared. There are other works surveyed and estimated by the Special Engineer appointed for the purpose during the Diwanship of Sir W. Bhole awaiting attention.

GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET

The works suggested by Sir Sree Ramavarma the abdicated Maharaja three decades and a half back are still left untouched. In this time of surplus no consideration seems to have been shown to them. Since this crisis—want of food—has not moved the Government to embark on a bold plan for more irrigation in these days of surplus, I am at a loss to know what else would induce them. It is a disgrace to any Government which had to experience much turmoil, waste and inescapable mental pain to be so unimaginative as to provide only for inescapable schemes and not for schemes to make the State for the future self-contained. What State aid in the form of loan associations ready to make advances to the farmer for all legitimate purposes in adequate amounts repayable in convenient instalments have they proposed in the Budget? Other agricultural countries have State Savings Banks, etc. Here in Cochin State we have the pseudo-manure depots. A big amount is budgetted for manure and implements for the people. It is hoped a good use will be made of the same.

In the matter of control of food stuffs, some more supervision is necessary. Stockists, hoarders and profiteers (black market) go scot free at the expense of the public. It has been stated by the Diwan that “with the increasing scarcity and fear of scarcity, profiteering increased the black market grew, and it proved impossible to control prices effectively or to ensure equitable distribution throughout the State. Accordingly in December Government decided to eliminate the wholesale merchants, to purchase themselves all the paddy grown in the State not required by the cultivators for their consumption or for seeds and the grains imported from outside, and to distribute it through Government fair price shops and licensed retailers to the public.....”. Now I ask the question “Have the Government totally stopped profiteering? They have driven it underground. Poor agriculturists and persons of modest means are put to difficulties. The idea of rationing first originated say in India from the present head of the Cochin Administration. It is bruited broad that it has been a success. What is ‘a success’. Perhaps the scheme of rationing is a success. But what about the real enjoyment of the same by the public. How can a scheme started without consulting the public, without taking them into confidence can be a success.....”

If it was done by the consent of the public the pinches here and the pinpricks there would not have been felt. But to ask a people to go on short commons one fine morning would wound their feelings and would compel them to look askance at the bureaucratic action. What is the principle involved in rationing. The principle is that all should have equal facilities for food. If it is to fast, all should fast. If to die all should die. It is a curious principle. But we have often heard that to protect some, some have to be thrown overboard. It is a known principle to appropriate only what is left after providing for the necessities of the people of a surplus area. But the principle of depriving a surplus area of such quantities as to make the area suffer with others is a novel principle—a principle that would have the desired effect of the authorities only amidst a quiet and peace loving people. We, the people of Chittur are the most loyal of His Highness' subjects. To revolt is not in our nature. To make fuss is considered by us indecent. We have suffered and we are suffering for these ingrained qualities. The Government have deprived us of a full meal a day. They have offered us other more nutrient food instead of rice. They are driving us to bay. To mollify us they have started propaganda—another unnecessary waste. What do the propagandists say to the hungry people? Like the Kakkalans they say to the people “Give us the rice you have ready prepared to swallow, we shall give you a specific to forshall hunger”.

Mr. President: Hon'ble members must know that we have to do propaganda work.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): We have to do propaganda work. But we are not there to feed the propagandists. How much it will influence the people can better be imagined than said. I do propaganda work in my own way by eating with all those that go to me—some preparation with these grains. I think I have familiarised these grains in my place the propagandists were able to do. Finding that there was no use crying for help to the Government they were living in a sort of resignation. The standard of living in Chittur is gauged by the amount of rice consumed. They have nothing else to fall back upon. They are given half a nali each mixed with other cereals. They suffer semi-starvation. What a situation? They SLOSH in the paddy fields producing the finest rice in Cochin. They have been enjoying it.. Now by the rationing the people have been struck dumb. All told their state has become one of utter desperation and barren solidity. Sir, much money is wasted in the name of war. We were once made to believe that the amount spent for A. R. P. will be recouped. May I request the Government to be a little more frugal in throwing away public money for useless propaganda and unnecessary advertisement. Look at the position. Whenever Chittur demanded for some

irrigation works the Government used to see whether it was a paying concern. In the distribution of the loaves and fishes of office, Government generally take a step motherly attitude towards Chittur. When the Government want paddy they go to Chittur.

I am not unmindful of the worry and sleepless nights the Diwan has when I place before the Government the sad plight in which Chittur at present is. We must all be immensely grateful to the Diwan for his strenuous efforts in combating with the situation. His influences with the Imperial Government have enabled him to continue the project he has chalked out for the supply of food to the State. May God bless him. Kindly convey the felicitations of myself and of my constituents to His Highness the Maharaja. Long live His Highness.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I wish to congratulate the Government in placing a surplus budget during a very critical period in world history, in Cochin. Everywhere in India, the budgetary position seems to be satisfactory. Whether it is really only the working of figures or whether it really spells prosperity will be realised at the end of perhaps next year or 18 months later. I know how all the officers of Government and the Diwan have been working to save the main situation of the food problem. I shall not enter into it at all. Many muddles have been made not only here, but throughout India and we are sometimes suffering much, not on account of the muddles that we ourselves have made, but because of the muddles that have been made elsewhere. Of course, inter-related and inter-connected as we are all, the actions of one part must have its effects and reflections on the other part. We are not standing as an isolated unit. If so, we could have lived very comfortably as our friend says that "we in Chittur produced all the rice and all the things have been taken away by Government and we are left without food". Such are the sacrifices that I expect of all people during times of war and scarcity.

Now leaving the food problem which I think could be still better handled with greater co-operation from merchants and the public at large than by official bodies alone, I pass on to the needs of my own constituency. In a surplus budget like this year's, spending 166 lakhs, I do not find any allotment made for the needs of Mattanchery, which have been accepted on the floor of this House by the Government and which the Government wanted to implement. The Koovapadam Scheme still remains a scheme. It was nearly to be sanctioned, but it was left to lie over. The Pandikudi Road question very important from a Military point of view, and very important from all points of view to bring the southern parts in close touch with Mattancheri, as well as the mainland through the Bridges still remains where it was. I got a communication from the Government that Government regretted that they cannot take it up at present. I do not know when they are going to take it up. I thought at least in 1119 there would be some provision. It connects the whole of that area by road to the southernmost point and it is a very essential road. I hope the Government will take it in hand at the earliest opportunity and if possible make provision for it and bring it into existence in the year 1119 itself. Supposing the people have to go from Mattancheri, a vulnerable point, we cannot run southwards easily; we must have boats, but boats will not be available, we must have carts, but carts may not be available; at least the people can walk, if there is a road.

Then, the Cherlai Canal still remains a menace to the health of the students of the Tirumala Devaswam School particularly, and of the neighbourhood. Much has been promised here, but very little has been done. That is a water-way from Chellanam to all these parts. It is the cheapest route for goods traffic and I cannot understand in these days when we have transport difficulties, the natural transport by waterway is not receiving that attention of the Government that is its due.

In the matter of play-grounds some beginnings have been made. It is only due to the enthusiasm of the Diwan in matters of sport that these little amenities have been provided. But for that the Government would have pursued the same old policy. Now that the Diwan is going, I do not know what is going to happen.

Mr. V. J. Mathai (Planters): Let us hope that the next Diwan would also be a sportsman.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): I also wish so. I say my wishes in my own way and you can say your wishes in your own way. Let us be tolerant.

With regard to the Municipal Office, my friend the Municipal Chairman is very very anxious to have our own Municipal Office. We have got money for ourselves. Why don't you permit us? There also we have several things wanting. We have not got a Town Hall, no Municipal Office and we have no amenities provided as elsewhere, e.g., Trichur and Ernakulam, and why? A lot of money of ours are taken by Government through income-tax, through other taxes, through indirect taxes and through various other means. Yet why are we not provided with these?

Then the fore-shore wall. The fore-shore wall was in existence for a very long long time. Still the same dirty old fore-shore wall we have got. I asked a question in the last Council whether two cars could pass through the busiest parts of the town, and the dimension is so narrow that the Government admitted that it was not wide enough. And yet what do we see? Nothing done and not a little finger lifted! When His Highness the late Maharaja was going to worship in the Tirumala Devaswam temple, it was thought it was too bad to leave it as it is. So some corners have been widened, so that the car may pass safely. Beyond that no attempt has been made to widen the roads and to remove the encroachments in the main bazaar road. In the main bazaar road it is the easiest thing to have a wide road if the encroachments are removed.

Mr. President : I would like to point out to the Hon'ble Member that it is a matter for the Municipal Council to take up.

Mr. Ismail Haji Essa Sait (Mattancheri) : We are doing it.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : Yes, you are doing it. The Government have a duty to control and stir up the Municipality, from a public point of view.

Mr. Ismail Haji Essa Sait (Mattancheri) : Mattancheri bazaar cannot be widened.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : You have only to cut a little into the encroachments.

With regard to the working of the Income-tax Department, I am one of those who think that the income-tax has come to stay, although the Government at the time of introducing it just wanted it only as a sinking fund to clear up the loan that was raised to convert the railway into broad-gauge. All taxations come in some such way or other. But in the working of the Department, the world income and such other questions which are very difficult even for lawyers to understand are being worked up in such a way that one does not know where he is. Suppose a Mill exists in England, it may have an agent in Madras and that agent may be doing something in Mattancheri. The officers come round and say, "we want to know the income of the Mill in England" and tax. In the working of this Act, a broad, sympathetic view should be adopted. Some tax must be taken from the people, and there is no appeal against the Income-tax authorities' decisions. Whatever they decide is there. Therefore, in executive matters like these, I want some more sympathy to be brought to bear in the administration of that Department as far as my constituency is concerned.

Then, Sir, with regard to some better facilities in the discharge of duties of reporting by Government Officers, particularly in the executive lines, I have been knowing that very incorrect reports are sent and orders are passed on the lines of those incorrect report without, some times, even hearing the parties concerned. The officers' report is always one sided and the petitioner is there and he can be asked what he has to say on this report. I say in all these matters before final orders are passed by the Government, or the Heads of Departments concerned, they should apprise the petitioners also as to the information that they have.

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government) : Whenever petitioners request for a hearing, it is invariably granted.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : Yes. Whenever a petition is sent for report and the report comes you will pass orders, that is the general rule. What the Hon'ble Government Secretary means is that the petitioner must make a special request that he may be heard. Even without that, is it not courtesy to tell him that report has been received and pass orders after hearing what he has to say?

Mr. President : I would like to remind the Hon'ble Member that I have got about hundred petitions to be dealt with every day and it would be quite impossible to hear the parties in every case.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri) : It should not be impossible. If the work is too hard for one officer of Government, somebody else may be deputed so that the man may have his full say. It is the satisfaction of the people at large that should be aimed at, and it is the contentment of the people that should be secured and not the quick disposal of papers and files. That is one kind of file administration. That is not required. What we want in a small State, like this, is personal touch and the people's grievances being fully and well known to the Government and the Government taking all matters into sympathetic consideration and passing orders. That should be the aim. The other is very easy. Anybody can do it. That is what I have to say on that.

Regarding agriculture, we are in a very critical period now, as I have already stated. You are asking for more food to be grown in every inch of land possible to be cultivated and when the cultivation takes place and when the harvest time comes, it has to be reported to the Tahsildar or his representative. The Tahsildar or his representative comes and supervises the harvest so that the Government may get as much paddy as possible. It is a very very difficult process. I should tell the Government that it is a somewhat impossible process. How many Tahsildars have we got? Say half-a-dozen and a dozen may be appointed. Still it may not be sufficient. Ultimately, it goes to very petty officials like the Parvathiakaran or Menon to supervise large areas and large quantities of paddy are involved. I do not want to explain the point further, because Government officers will understand what I am aiming at. I would, therefore, suggest, if it is possible, to fix a slab system, the quantity of paddy that each cultivator is to give to the Government per acre according to acreage being fixed. Suppose a man has got only one acre. Leave him alone. A minimum number of acreage must be left alone, so that from those people you should not take. From the others, from whom you could take, fix the rate, say so much, per acre on the slab system; greater number of acres, the greater the proportion and the greater the quantity of paddy that you may take, so that every cultivator must give per acreage the stipulated quantity. Otherwise it is not possible, and it would not be feasible either. Supposing a small officer goes to a place, a small officer like Parvathiakaran or Menon, he can be won over by a rich landlord and nothing is got. That may happen. That is taking place in the sister State and that may happen here also. To avoid all these things, if a per acreage contribution is levied, there would be contentment both for the agriculturists as well as for the Government and for the public at large.

Then, Sir, I will pass on to the next point. A large amount of expenditure is being incurred before being placed before this House. Some time, most of the expenditure may have been incurred and sanction is sought for afterwards. Such things as far as possible, should be done only with the sanction of the House. This House passes a budget previously and the Government must only spend that. If Government wishes to launch into anything else, this House must always be previously consulted. There is nothing preventing the Government from summoning a session, a short session, and discussing matters in this House, getting the sanction of the House and then spending the money. On the other hand, one or two officers, be it the Diwan or the Secretary and the Diwan together, or be it the Minister and the Diwan put together, they decide the whole thing and this house is nowhere. This we respectfully submit is not keeping in with responsibility. We are aiming to enter into responsible Government and in getting into responsible government, such methods, I hope the Government would avoid in the future at least.

Then Sir, re-organisations. Re-organisations in the Secretariat, re-organisations elsewhere, so many re-organisations take place. People who have been drawing more pay are asked to draw less pay. They are given personal allowance to compensate them. All these are matters of derangement that take place and no derangements must take place, once after the budget is passed by this House, which are not sanctioned by this House in matters within the purview of this House. What is the use of this House if the Government are to spend as they like and place them afterwards for our ratification. Suppose we don't ratify them. What happens? Nothing happens. Such things have taken place. What is to be done? So such a policy of systematically ignoring the existence of this House must be put a stop to.

Then, Sir, I come to dislocation of officers. We have been feeling it very hard, especially in the Courts. Judicial officers are shifted off and on. In one case, five judicial officers have been shifted; five persons having heard the case, the last man giving the decree might not have seen any of the witnesses and demeanours they fared; he gets no impression of the case except from the record. So it is a wrong done to the litigant public to be put under such disabilities. All judicial officers must as far as possible be kept in their places. One officer was sent to Trichur to be the Food Controller or Assistant Food Controller. If you cannot find places for them, it is not our fault.

Mr. V. J. Mathai (Planters): And in civil cases, there is no denovo trial.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Yes, in civil cases, there is no denovo trial, and the litigant public is put to very great difficulty. Wrong decisions are given and we have to appeal and get matters set right. I think these matters have to be placed before the House. I think these aspects should be looked into, while shifting judicial officers from their places in future.

Sir, I now come to educational facilities. We have very little facilities for professional

education. We have very little facilities and the number of graduates that we turn out in all branches of studies are very great. There are 3 first grade colleges working in the State and we get a large number of graduates every year. More facilities may be attempted to be provided for them.

One word more, upon the welfare scheme. Last year I tabled two resolutions, one for the Town Improvement Trust to be brought into existence in Mattancheri, so that all our needs may be met by ourselves with our own funds in our own way. I pray that it may be considered and sanctioned. The other thing that I wish to say is that when everywhere the poor and the low-paid are being provided for, attempts should be made in our State also to bring the People's Welfare Scheme into fruition. It is the same idea as that of the Beveridge Plan, that is in operation in Enland, and that is being copied in America, but one year ago these things were talked of here. In Cochin also we want widows' pension, old age pension, we ask for provision for orphans and disabled. For the disabled we have the Workmen's Compensation Act. All these pensions should be provided for by the well-to-do people for the poor people who are suffering and it should be considered with sympathy by Government and you should accept the scheme. They have accepted the principles of it, but nothing has been done. I would, therefore, ask the Government to give some of these ideas their earnest consideration and have a small committee to consider them and adopt them for the benefit of the people at large.

Lastly, Sir, this is a period of reconciliation and I would ask the Government most respectfully that when an atmosphere of reconciliation is going on in the whole of India, that all political bickerings and the off-shoots of it under the Defence of India Act and the Defence of India Act actions may be usefully and beneficially reviewed to bring peace and contentment in the country.

With these few words, I congratulate the Government for presenting a surplus budget.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Mr. President, occasions to congratulate Governments present themselves but rarely. Governments, like all other human institutions are liable to err and at times egregiously at it. Naturally therefore, Sir, they come in for criticism, very carping criticism. My principle has always been, Sir, to offer criticism and that strongly when that is due and with the same fervour offer them congratulations when rare opportunities of doing so present themselves. That according to me is the role to be played by every Hon'ble Member of this house. I therefore find myself today in the very pleasant position to have got an opportunity, nay, more than one opportunity, to congratulate the Government for certain things done by them. The foremost amongst these good deeds of the Government is what is contained in the Proclamation that was put into our hands last night (*Hear, hear*). I am referring, Sir, to Proclamation regarding the tenants under Devaswam. We are extremely grateful, Sir, to His Highness the Maharaja for the most gracious Proclamation. Hailing as I do, Sir, from a taluk having as many as 27 Incorporated Devaswams, I feel it my duty, Sir, to respectfully place before the reverential feet of the Fountain of all justice in the State. Our respectful thankfulness and genuine gratitude are due to our most beloved Maharaja for having so graciously come to the rescue of a particular class of tenants namely tenants of incorporated Devaswams in the State by issuing a Proclamation which goes far ahead of the so-called revolutionary Verumpattam Tenants Act recently passed by His Highness. That, Sir, is the first of the pleasant duties. An equally pleasant duty devolving upon me is to thank the Government as a whole and the Diwan in particular, the Minister and the Commissioner of Civil Supplies for the effective, energetic way in which the food problem has been attempted to be met to the best of their abilities. Although reluctant at the outset to have recourse to drastic measures, when the time was, in the eyes of the Government opportune, for launching upon drastic measures, a system of commandeering the harvest of the State was entered upon in the State followed by a very intelligent system of rationing worked up by the Commissioner whose energy and drive are very well known. Your boldness, Sir, in launching upon the rather experimental proposition the "Hill Paddy Scheme" is another step taken in the right direction. The Scheme thus far has been a success under the able guidance of its Superintendent and after the harvest that is almost getting ready is over, as it is expected to be, surely, that will help us a good deal in meeting the situation and seeing brighter days in the next year. Your attempts again, Sir, in getting as much rice and other food grains as possible from outside the State are very well known, and if your attempts have not been successful to the extent you wish and we wish, it was we know, certainly due to causes over which you had absolutely no control. Then, Sir, a campaign was vigorously conducted by the

Hon'ble Minister helped and supported by a good many of the Hon'ble Members of this House, both Ministerial and otherwise as also a large section of the intelligent public of the State and it has borne its fruits; and if all these attempts begin to bear the fruits that they are bound to bear, surely we are on the eve of brighter days. For all these things done by the Government, by the Diwan, by the Minister and by the energetic Commissioner of Civil Supplies our thanks are richly due to you all. That is the second pleasant duty that I have to perform.

Now, as I stated before, it is equally the duty of the Hon'ble Members of this House to offer constructive criticisms on any one of the actions of the Government where such criticism is merited. But before passing on to that, I have one word to say with regard to the preparation of the budgets in general. In Cochin it is seen to be always a case of under estimating receipt and occasionally one of over estimating expenditure. Budget being a forecast of future income and expenditure, it can only be an approximate forecast. But when between the actuals and the forecasts the difference is seen to be not small which is inevitable in such a process but very huge only one of two inferences follow. It must either be a deliberate miscalculation made with a purpose that is, underestimating the income and overestimating the expenditure. Otherwise, these huge differences cannot occur. If it is not deliberate miscalculation it must be a case of want of capacity to prepare the budget. In either case it is most reprehensible.

Mr. President: The Hon'ble Member must know that during war time conditions are so different that it is quite impossible to make a proper forecast for the year ahead. Even in British India with the best of experts, they find it difficult to make a proper forecast in war time.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Sir, I was not making particular reference to the budget of the present year or the ensuing one. But your observation, at best Sir, will apply to the budget of last year, this year or the next. The budgets of these years may very much be influenced by war conditions. But going through the budgets of very many years back, you will find, Sir, that my statement is true. I shall be able to substantiate the position that I take up; and it is after a careful study of the figures presented by the budgets of very many years that I have been making myself bold to make this observation in this open Council. So much with regard to the preparation of the budget in general.

Now coming to the budget of the next year, Sir, we note it is a phenomenal budget showing over 183 and odd lakhs of rupees income and a budgetted expenditure of very nearly 167 lakhs. A casual observer, an unwary observer, will certainly be carried away by the fact that out of this large income a proportionately large portion is budgetted to be spent for the good of the people. But a careful analysis of the various sub-heads and items of amounts shown in the budget will indicate that much more than a crore of rupees out of this 1½ crores of rupees of receipts is eaten up by the unnecessarily large and huge salaries of some of our Officers in the higher cadre, their establishments and the enormous paraphernalia that is considered necessary to carry on the whole show. Leaving off that huge amount of over a crore of rupees—part of which I concede is absolutely necessary—leaving off that from the expenditure side, Sir, what you find left to be spent upon the utility services is not very much, I would say it is very little. To go into the details of that is not the proper scope of the present discussion. I reserve them for elaborate comments to cut motions in their appropriate places. I have got the figures worked out.

Mr. President: Does the Hon'ble Member refer probably to the cost of wages given to the labourers in the Hill Paddy Scheme?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): No, Sir, no. I have got the figures correctly worked out. In the enormous paraphernalia I referred to above there are items which are not necessary. I would say not establishment charges but Administrative Charges—amounts necessary for carrying on the Government of Cochin. That is how I put it. The complaint, Sir, is that a very large portion of the budgetted expenditure for running the Governmental Machinery is quite unnecessary with the result that but little is left in the hands of the Hon'ble Member for Engineering, in the hands of the Hon'ble Member for Education, in the hands of the Hon'ble Minister for Rural Development for the benefit of the masses.

Mr. P. V. Rapheal (Comptroller of Finance and Accounts): In the Education Budget if you exclude the Establishment Charges what else is it for?

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): That is not my position. Whoever wants the establishment charges of the Education Budget to be excluded? None at all.

Now with regard to, one or two things which I want the Government to pay their attention to, and careful attention too. The first is with regard to the three of the outstanding events of last year. As I submitted before, Sir, the most outstanding event, or one of the most outstanding events of last year was the passing of the Verumpattam Tenants Act. It is indeed a Revolutionary Act which has come to the rescue apparently of the tenants; but the original clause and even the amended clause with regard to the payment of arrears is not easy of compliance. Unless the time is extended by a minimum of another year, it will only be a case of what is given by the right hand being considered to have been taken away by the left. The accumulated arrears of all the years inclusive of 1118 is directed to be paid before the 19th of Chingam i. e., within less than 40 days from to-day; and I know of cases of very large arrears having accrued for reasons of all sorts and which is not capable of being paid before this date. To say that they should surrender their rights in their holdings—because the courts are not given power to condone forfeiture is something which was not in the mind of the legislature at that time, which was not in the mind of the power that gave us the whole thing; and even if it was so, it is up to that fountain source of justice to extend the time to pay. Nobody is the loser except in the matter of a little time; the jenmy does not lose his amount. He only does not, as a penalty for nonpayment, get it on the 20th of Chingam next but an year later. Therefore I would earnestly pray for the issue of a Proclamation extending the time for payment of the arrears under the Verumpattamdars' Act (*hear, hear*) by one year.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): When you are speaking on the Verumpattamdars Act, I have to say that under the Verumpattamdars' Act it is only after the schedule of rates are published that any tenant will be forced to pay and the jenmy able to collect the dues. Therefore, they will automatically get further time; and appropriate action is being taken in that behalf.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Is it inclusive of paddy? Does the schedule of prices refer to paddy also.

Mr. M. Sivarama Menon (*Advocate-General*): No.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): I have Sir, uppermost in my mind things obtaining in a jenmi infested Taluk where paddy is the main if not the sole payment to be made. It is not in the contemplation of the Act to publish Schedule with regard to the price of paddy in previous years.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Diwan Peishkar*): May I just intervene and say one word. I have not got the Act now. To the best of my recollection I will tell you what exactly that section is. That section refers to arrears being paid within six months of the date on which the Act comes into force with a proviso which runs as follows, that in case of arrears for which time under the Agriculturists' Relief Act has been granted the time that will work is that which is given by Proclamation III of 1117. In the Agriculturists' Relief Act, the term "agriculturist" has been defined so as to include any person who pays a tax of less than Rs. 1,000. Therefore, every poor agriculturist will certainly come under the proviso, and the time given by this proviso has been modified by Proclamation II of 1117 by providing that the pattam due in 1116, 1117 and 1118 may be paid in 1118, 1119 and 1120. I will make matters clearer. By the Agriculturists' Relief Act, XIV of 1114, all the arrears up to 1107 were wiped off and all the interest upon the arrears was also wiped off. Then the pattam for the next 8 years was reduced by half, so that from 1107 to 1114 the man has to pay, if he has paid nothing, only 4 years' pattam.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): That is not the Act.

Mr. A. Madhava Prabhu (*Diwan Peishkar*): From 1107 to 1114—8 years—it has been reduced to 4 years and that is to be paid in 4 equal instalments spread over 1115, 1116, 1117 and 1118. The cyclone came in 1116. Then it was felt that a further period of 2 years should be given, because the Agriculturists were very badly hit. Then the instalments for 1116, 1117 and 1118 were ordered to be paid off from the years 1118 onwards; so that unless the tenant allows arrears to accumulate even in 1118 he will not be a defaulter. He has got time till 1120 to pay the arrears in instalments. There is a cut motion on this subject. At that time this will be dealt with more elaborately.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): With due respect, Sir, to the Hon'ble Member for Revenue who is also a jurist, I beg to submit, Sir, that the whole of the explanation made by him will not hold good in this case inasmuch as there are conditions to be satisfied for

foregoing 4 years' pattam from 1107 to 1114. He has, Sir, to pay the current pattam of 1115 and a portion of the scaled down arrears. Certain conditions have to be satisfied by the tenant; in that case he gets a reduction of 50 per cent. It is there in the Act. If those conditions are not satisfied he has to pay the whole of it from 1107 right down to today. Therefore, there may be cases in which a tenant a poor tenant, will have to pay arrears from 1107 to 1118. It is on behalf of those unfortunate victims of the depressed conditions that were prevailing in previous years that I make this appeal; and if the matter is placed in its true perspective before His Highness I am sure that the desired proclamation will follow.

Rao Sahib K. Ayyappan (Ezhuvas-Kanayannur): The Revenue Member is sympathetic.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): He may be. But to avoid all difficulties, I pray for a proclamation extending the term by one year. As I said before, the jenmi is not going to lose, except extension of time to fill his coffers with what is legitimately due to him. He is not to suffer and should not. Most of the jenmies are rich. On the other hand the poor man will lose his all. Therefore, I seek and respectfully pray that a proclamation in this behalf may kindly be issued.

Another outstanding event was the promise by the Government that appropriate amendments in the existing tenancy Act will be made and I am glad that that promise has been implemented by the appointment of an ad hoc committee which is sitting, I understand, even this evening. But by the time the committee reports and the consequent law follows and is placed on the Statute Book, if in the interim, as I know from my own experience, suits go into courts for the collection of renewal fees and if they are decreed and realised, I am sure there will be no provision for the refund of such amounts. So, on behalf of the kanam tenants of the State I earnestly pray that a proclamation staying suits for the collection of renewal fees, till the contemplated unending legislation becomes law may also be issued by His Highness the Maharaja.

The 3rd outstanding event of this year is, according to me, Sir, the most disagreeable spectacle of Hon'ble Members of this House being taken away from this House and drafted on to Government service. That, Sir, is something which affects everything connected with this House. The prestige of this House is at stake, the independence of this House is at stake, the utility of this House is at stake. I therefore, earnestly pray, reserving my elaborate comments for a future occasion, in the course of this session itself that that system be at once done away with.

Then, Sir, in the morning at question time, I was attempting to get information from the Hon'ble Member for Education, what is the nature of attendance in primary schools? The Hon'ble Member in his clever way was trying to sidetrack the issue and told me that attempts other than the only palliative, the most effective palliative to reach the desired end Compulsory Primary Education are being attempted. I would submit, Sir, from experience of our country consideration being had to certain particular areas referred to this morning at question time, in limited areas free compulsory primary education should be insisted upon and appropriate enactments be brought forward by the Government or at least permission be given to the non-official members to bring forward appropriate measures in this Council.

The necessity for a contented and independent judiciary is accepted on all hands and principle. If there is anything which stands in the way of that happy state, whatever it is, they may not be allowed to exist. I would suggest, Sir, that power for the appointment of judicial officers be vested in the Hon'ble High Court and not in the Executive Government, as is obtaining in other civilised countries and civilised provinces. And again in the appointment of judicial officers, seniority should not be the sole guide. Seniority is earned by being in a seat for a certain number of years; but the discharge of judicial functions requires something more, much more, some quality which is much higher than seniority. In the filling up of judicial vacancies whether it be by Government as of old, or accepting my suggestion by the Hon'ble High Court, I would respectfully suggest that seniority may not be the sole test. Every ingredient that would make an independent, impartial Judge, may also be looked into, may more prominently be looked into, than seniority.

A thing for which I take full responsibility Sir, I wish to place before the Government for its consideration. The Jail administration of Cochin, Sir, has become stinking. I speak with full responsibility for the statements that I make. I earnestly request you, reserving again my elaborate comments for the cut motion at its proper time, to institute a committee to go into the working of the jail. I would now content myself by saying that corruption of the rankest type is going on, the responsibility being shared by almost all persons who are there appointed to watch

the working of the jail. I stop at that. I would earnestly request the Government to institute a committee and see whether the statements that I make from a responsible place in this House, are true or not, I will take the consequences.

A word about agriculture. We are extremely gratified to hear the announcement made this morning. Yet another announcement which I hope to be made by the Government in the course of this budget session itself is that irrigation which is connected with agriculture whether it be major or minor,—minor is already transferred to the Minister—major irrigation which is intimately connected with agriculture be also transferred to be worked by the Hon'ble Minister in charge of agriculture. I am sure that this is not a preposterous proposition that I make before this House and I am sure it will appeal to the Government.

Then with regard to industries. I have great pleasure to endorse a few of the observations of the Hon'ble Member for Chittur. Providing a few thousands of rupees to be distributed amongst a few workers of cottage industries and doing things of that sort, is not the sort of industry that is to be attempted by Government like Cochin. Well-planned industry and industry not of this sort but of the sort suitable for the environments of Cochin and vigorously carried on is necessary. That will be an excellent avenue for absorbing men who have gone out of Cochin in very large numbers in connection with the war and who, because of the emoluments that they get, have learned more luxurious ways of life, whose standard of life has risen without their knowledge, it would be very difficult for them to get on when they come back. To see that these people do not suffer when they come back after the victory which is almost on the horizon is the duty of the Government. In other words, a well-planned system of industrialisation has to be taken up and that at once. I am sure that your statement yesterday—that this was the last budget speech of yours—would have pained every one who loves Cochin. I would request you, Sir, that before you leave your seat of responsibility as the chief executive officer of the State and chief adviser of His Highness the Maharaja you will be pleased to take the necessary measures to see that we have a well-planned industry in Cochin.

The last thing which I may be permitted to refer to, which ought to have been the first, refers again to the statement that has been read out this morning—reference to political reforms and advancement. Even in the last meeting we discussed a motion and it fell to my lot to make a statement on behalf of the ministerial party that unless, before we meet at the next session, something tangible of your good intentions and sympathies in that line comes forth, we will be forced to have recourse to the inevitable and the only constitutional course open to us, *viz.*, to throw away the budget, may be of the General Administration, may be of the whole reserved half. But when the party heard, Sir, that you are on the eve of your departure from the State, after doing strenuous work for its advancement for two years without rest, and when we knew that, even our throwing away the budget as an indication of our resentment of the lethargy of the Government, will not be useful in any way inasmuch as you will not be here to work for satisfying our just demand, when we know that our work in that line will not be fruitful, to the least extent, we have decided not to have recourse to it, not to stick on to what we stated the other day; but we shall bide our time and be content with taking the earliest opportunity of pressing forward our demand in that line before your illustrious successor.

Before I conclude, let me once again thank you for what you have been pleased to do for Cochin, for what you have been pleased to do to uphold the rights of this House, for what you have been pleased to say unto us what our future should be and what we should be doing to achieve our goal. Once more, Sir, I thank you for all that you have done for Cochin and its people.

The House rose for lunch at 1 p.m. and reassembled at 2-30 p.m. with the Hon'ble Deputy President in the chair

Deputy President: Those who wish to speak in Malayalam may speak in Malayalam and those who wish to speak in English may speak tomorrow morning.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കട്ടി: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡന്റ് സർ, ഇക്കോളജിയെ ബാധിക്കുന്ന പലതരം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നതാണെന്നത് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. ഒരു കഷ്ടതയായ കൊച്ചിയിൽ കാർഷിക കാര്യങ്ങളിലാണ് ഗവണ്മെന്റ് കൂടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതെന്ന ഈ വഷത്തെ ബഡ്ജറ്റ് സമ്മതിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. മൈൻ ഇറിഗേഷൻ എന്നപോലെതന്നെ മേജർ ഇറിഗേഷനും ഈ വഷത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ സ്ഥാനം നൽകിയിരിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ തവണ ഈ മൈൻ ഇറിഗേഷൻകൊണ്ട് ഫലപ്രദമായ നിലയിൽ കുറയൊക്കെ ചെയ്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള സാഗതി ന

മുക്കുളാവകും ആശ്വാസമെന്നുമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു ഭക്ഷ്യോല്പാദനപദ്ധതി കൊച്ചിരാജ്യത്തിൽ വിജയപ്രദമായിട്ടാണ് കലാശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പതിനേരായിരത്തിൽപരം ഏക്കർ ഭൂമിയിൽ പുതുതായി കൃഷിയിറക്കുവാൻ സാധിച്ചുവെന്നതു നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിക്കുതന്നെയും ചാരിതാത്മ്യമെന്നുമായിരിക്കും സംശയമില്ല. അതുപോലെതന്നെ കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടും ഭക്ഷ്യോല്പാദന വിഷയത്തിൽ കാതൃമായി പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു “കാടുതൃഷി” വിശദമാക്കുന്നു. ഈ നിലയിൽ ഗവണ്മെന്റിന്റെ നയം തുടർപോകുന്നപക്ഷം അടുത്ത ഭാവിയിൽ നാം ആശിച്ച നില അതായതു എട്ടോ, പത്തോ മാസത്തേക്കുള്ള ഭക്ഷ്യവിഭവങ്ങൾ നമുക്കുതന്നെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണ് എന്റെ വിനീതമായ അഭിപ്രായം. ഇരിഗേഷനുവേണ്ടി ഏതാനും സംഖ്യ ഗവണ്മെണ്ടു മാറ്റിവെക്കുകയും എന്നാൽ ആദ്യം ലാപ്സാപകയും ഇതിന്നുമനുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഇക്കൊല്ലവും മേലിലും അങ്ങിനെ സംഭവിക്കാതെ നോക്കണമെന്നു എനിക്ക് അപേക്ഷയുണ്ടു്. ചാലക്കുടി പദ്ധതിയെപ്പോലെ തിരുവിതാംകൂർ ഗവണ്മെണ്ടും, ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെണ്ടും മറ്റുമായി ആലോചിച്ചു് തീർച്ച ചെയ്യേണ്ട ചില പദ്ധതികൾ ബഡ്ജറ്റിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു വെറും എഴുത്തുകുത്തു മാത്രമായി കലാശിക്കാതെ ഗവണ്മെണ്ടു് അതിന്നായി പ്രത്യേകം പ്രതിനിധികളെ നിയോഗിച്ചു് ആവകജോലികൾ വേഗത്തിൽ ചെയ്യണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽ ഇൻഡ്യയിലുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽവെച്ചു് ഏറ്റവും ഉത്തമമായ ഒരു നിലയാണു കൊച്ചി ഗവണ്മെണ്ടു് കൈക്കൊണ്ടിട്ടുള്ളതു്. ഈ സംഗതിയിൽ ഈ സഭക്കും, ഗവണ്മെന്റിനും ധാരാളം അഭിമാനിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടു്. എന്നാൽ ചില സംഗതികളിൽ ഫുഡ് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിന്റെ നയം അതേപടി അംഗീകരിക്കുക ഒഴുമാണു്. സ്ഥാനത്തും, അസ്ഥാനത്തും പല നിയന്ത്രണങ്ങളും ഇവിടെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഉണക്ക മത്സ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം പറയുകയാണെങ്കിൽ പൊതുവെ നിയന്ത്രിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തിൽ സുലഭമായി ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരുവസരത്തിലാണു് ഇതു് കൺട്രോൾ ചെയ്യപ്പെട്ടതു്. കൺട്രോൾ വരുത്തിയശേഷം ചന്ത്യം ഇല്ലാതെയായി. ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങളിൽ ഒരു വലിയ വിഭാഗം അതുകൊണ്ടു് ജീവിക്കുപോരുന്നുണ്ടു്. ഈ നാട്ടിൽ ചിലവില്ലാത്തതും എന്നാൽ നായകർപോലും ഭക്ഷിക്കാത്തതുമായ ചില മത്സ്യങ്ങൾ വിദേശങ്ങളിൽ അയച്ചു വ്യാപരിക്കുന്നുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ നിയന്ത്രണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തരുതെന്നും, അഥവാ ഉൾപ്പെടുത്തുകയാണെങ്കിൽതന്നെ ആവശ്യപ്പെടുന്നേടത്തോളം മത്സ്യത്തിനു പെർമിറ്റുകൊടുത്തു് പുറത്തു അയക്കുവാൻ അനുവദിക്കണമെന്നു് ഞാൻ സിവിൽസപ്ലൈസ് ഡയറക്ടറോടു പറയുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് തെല്ലം ഗൗനിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. പറഞ്ഞേക്കു പോയില്ലെങ്കിൽ ഇവിടെതന്നെ തിന്നുകൊള്ളുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. ഭക്ഷിക്കാത്ത സാധനമാണെങ്കിൽതന്നെ ഭക്ഷിച്ചുകൊള്ളുമെന്നാണു് അദ്ദേഹം എന്നോടു പറഞ്ഞതു്. ഭക്ഷിക്കാൻ കൊള്ളാത്ത സാധനം ആരും ഭക്ഷിച്ചതായിട്ടു് ഞാൻ കേട്ടിട്ടില്ല എന്നിക്ക് ഈ കാർട്ടത്തിൽ ഒരു സമാധാനം പറയുവാനുള്ളതു് സാധാരണ ഭക്ഷിക്കാത്ത ഒരു സാധനം അതായതു് പല്ലുതന്നെ തിന്നേണ്ടിവന്നാലും അതു എല്ലാവരും തിന്നുമെന്നു് വിചാരിക്കരുതെന്നാണു്.

പിന്നെ മത്സ്യങ്ങളിൽ വലിയ ഒരു വിഭാഗം അതായതു് കണ്ടൻ, നന്തൻ മുതലായവ വിദേശ വിപണികളിലാണു് വിറ്റഴിക്കപ്പെടുക അങ്ങിനെയുള്ളവയ്ക്കു ന്യായമായ വില ലഭിക്കുന്നതിന്നു് വിദേശങ്ങളിലെ വ്യാപാരികളുടെ സഹായം കൂടാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അതിന്നു എന്തെങ്കിലും പ്രോത്സാഹനം ആവശ്യമാണെന്നു ഞാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ അതർഹിക്കുന്ന ഗൗരവം ഗവണ്മെണ്ടു് അതിന്നു നൽകുകയുണ്ടായില്ല. കൊച്ചിയിൽ വരുന്ന മത്സ്യങ്ങളിൽ അധികവും ബ്രിട്ടീഷിന്ത്യയിൽനിന്നു് വരുന്നവയാണെന്നറിഞ്ഞാൽ ഈ സഭയിലെ ബഹുമാന്യ സാമാജികരിൽ മിക്കവർക്കും അതൊരു പുതുമയായിരിക്കും. പല രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമായി ചാപ്പ അയില ധാരാളമായി കൊച്ചിയിലും, തിരുവിതാംകൂറിലും ചിലവു ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതു് മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളിലേക്കും ധാരാളമായി അയക്കുന്നുണ്ടു്. പക്ഷെ നിയന്ത്രണം നിമിത്തം അതിവിടെ വരുത്തുവാനും സൗകര്യമില്ലാതായിരിക്കുന്നു. ഏറണാകുളം സെൻട്രലൈസ്റ്റ് ചെയ്തുകൊണ്ടു് ചരക്കുകൾ വിദേശങ്ങളിലേക്കു് അയക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അതിന്നും നിവൃത്തിയില്ലാതാണിരിക്കുന്നതു്. തന്നിമിത്തം കച്ചവടക്കാർ വിദേശങ്ങളിൽ പോയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ രാജ്യത്തിൽ മത്സ്യത്തിന്നു് വിഷമം ധാരാളത്തു് ലഭിക്കുമായിട്ടുണ്ടെന്നു് അനുഭവപൂർവ്വം ഈ സഭയെ ഗുഹിപ്പിക്കുവാൻ എനിക്ക് സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ രാജ്യത്തെ വ്യാജകന്മാരുടെ പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു

പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കണമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് രണ്ടു കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ് ഞാൻ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും അതു ഈ സഭ പാസ്സാക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതിന്റെ നില എപ്രകാരമാണെന്നുള്ളതു് ഇന്നും വിശദമായിട്ടു മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. ഈയിടെ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിച്ചതായി ഞാൻ കേൾക്കുകയുണ്ടായി. ആ കമ്മറ്റി പ്രയോജനകരമായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് സമർപ്പിക്കുമെന്നു ഞാൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

എറണാകുളം കായലിൽ വഷംതോറും വഞ്ചികളും, വള്ളങ്ങളും മുങ്ങി അനേകം അപായങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതു എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന കാര്യമാണല്ലോ. രണ്ടോ മൂന്നോ ആംബുലൻസ് ബോട്ടുകൾ സജ്ജീകരിച്ചു ഈ കായലിൽ ഉണ്ടാകുന്ന അപായങ്ങളെ നേരിടുന്നതിനുവേണ്ടി ഞാൻ ഈ കൌൺസിലിൽ ഒരു പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കുകയും, ഈ സഭ പാസ്സാക്കുകയും, എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് അതു തള്ളികളയുകയുംചെയ്തു വിവരം ഞാൻ ഈയവസരത്തിൽ സഭയെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. ഏറെനാളായില്ല, ആരോഗ്യവഞ്ചികൾ മുങ്ങുകയാൽ അനേകം സാധുതൊഴിലാളി കുടുംബങ്ങൾ പട്ടിണിക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. സ്വകുടുംബങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഭക്ഷണംകഴിച്ചൊ കഴിക്കാതെയൊ അനുരാവിലെ വീട്ടിൽനിന്നും ഇറങ്ങിയ ആ തൊഴിലാളികൾ വഞ്ചി മുങ്ങി മരിച്ചു ദുരഗതിയായിക്കൊണ്ടു എല്ലാം കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ഇതുവരെ സാധിച്ചിട്ടില്ലത്രെ. ഇതെല്ലാം പകർപ്പോലെ പരമാത്മമാണ്. ഒന്നോ, രണ്ടോ ആംബുലൻസ് ബോട്ടുകൾ എപ്പോഴെങ്കിലും ഈ പാവപ്പെട്ട സാധുക്കളെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടു് അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

പ്രസ്തുതതൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച നിയുക്തമായിരുന്ന കമ്മറ്റിയുടെ റിപ്പോർട്ട് ഗവണ്മെന്റ് ദയോപരസ്സരം അംഗീകരിച്ച് ഒരു കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചു കണ്ടതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ ഹാർദ്ദമായി അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

* **Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi):** Sir, The House must have listened with great interest the President's final speech addressing the House as the Diwan-President. But especially the last paragraph of the address has a personal message to the people of the State:—"The people of this State have patiently borne great trials during the past year, and in concluding my second and last budget speech, I should like to pay a respectful tribute to their patience, to their fortitude and above all to their loyalty to His Highness the Maharaja, who has set us all so magnificent an example of unselfish devotion to the welfare of his subjects, and to the great cause for which we are fighting. The people of this State have been put through a severe test and have passed it, with flying colours. They have, during the past year, shared in the community of suffering and of hardship through which victory will be won, and will won, and will, I believe, be fitting to play a great part in the better world which we look for after that final victory." This is a message the President had been pleased to give address to the whole people of the State and on this occasion I think it is necessary that on behalf of the people whom I represent, to reply to that message. I should say that during our Diwan-President's two years of office he has done wonderfully well in two directions. First of all, after his arrival here, there has been a tremendous awakening in the war effort of the State. For that, I think, we ought to be congratulating ourselves. Now, all of us desire that we must have *poorna swaraj* in India, we must have an independent Government, we should be independent and for that purpose the Japanese menace should be averted. If the Japanese come here and settle down here, then we don't get independence, instead of one master, we will have another master. I think the British people are better masters than the Japanese. I have got so many Japanese friends. I know how cruel they are, how selfish they are. Therefore, my personal opinion is we do not want another master. After the war we want *poorna swaraj* and for that we do not want the British people or the Japanese people. But during the period of this menace we shall wait, we shall try to avert the calamity of the Japanese invading India. After achieving that, we must fight for *poorna swaraj*. Therefore, there is nothing wrong in doing all that can be done towards the war effort. Now, he has done wonderfully well and I do not tire the House by a repetition of the things done by him here.

I should say there is another. One of the most difficult problems which every Government in India is confronted with is the food problem and considering the position of the people of the Native State adjoining Cochin and provinces I think, we are much better than all other people. I have gone to Travancore, I have gone to other parts of British India and I have met some friends. I do not say that everything is perfect here. There are so many imperfections

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

which can be remedied. Compared with the others, we are in a much better position. There is an equitable distribution of the food available in the State. I know of a State where all the food is distributed among the Government officers and they after their requirements sell it to the public at an enormous price. Here, whatever may be the ration, everybody gets his share and Government are trying their best to do justice between the poor man and the rich man. In that for the superhuman efforts of the President-Diwan we ought to be very grateful to him. Not only we but the people of Travancore should be grateful to him. Had it not been for him, even Travancore would not have got so much of supply. Even an experienced Diwan like Sir C. P. Ramaswamy Ayyar has admitted that Travancore owes very much to Mr. Dixon in the matter of food supply. When he leaves the State, I think that hundreds of thousands of people will be sorry that he is leaving the State so soon. With these, I come to the budget speech of the Finance Member which is the major item here now.

At the very outset, I congratulate the Finance member for the very lucid exposition of the whole budgetary position of the State. He has taken much pains to make it as clear as possible. I should say he has been singularly fortunate in presenting a budget for nearly 184 lakhs of rupees of revenue and nearly 164 lakhs expenditure. Never in the history of the State has there been such a budget presented. In the year 1090 when our Maharaja who demised in Madras, the brother of the present Maharaja, ascended the musnad, the revenue of the State was 46 lakhs. Now compared with that, it is exactly 4 times. That is due to so many causes.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Is it due to the effort of the Finance Member?

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): The Finance Member, his brother and every other (Laughter). This budget as he has stated is a very dangerous budget, because of this inflation. We do not know what happens next year. I think the Hon'ble Finance Member has anticipated an income of 25 lakhs under income-tax. In the revised estimate it is 30 lakhs, and in the next year's budget he has estimated 25 lakhs of rupees. I say that will not be realised. It may not be more than 20 lakhs. Now, so far, the Government of India have been doing nothing to check inflation. Now with promulgation of the Cotton Control Order, the Textile Control Order, etc., all merchants will be very much reduced and therefore the income-tax will be very much reduced. Therefore, the income estimated by the Hon'ble Member for Finance may not be fully realised. My opinion is, it will be somewhere about 20 lakhs of rupees. That is one point.

Then regarding the customs revenue and the railway, it all depends upon the course the war may take. We can't say anything at all on it. We cannot divine what all happens. Therefore for all human possibility he can make an estimate. Nobody can blame him for making a correct guess, which depends upon the course the war is going to take next year or in future. So, from Railway and Customs, I do not know whether the estimated revenue will be realised. I have got my own doubts. Sometimes it may be exceeded also.

Then I come to the hill paddy scheme. Regarding the hill paddy scheme, I want to make my own criticism about that. It is one of the most momentous schemes, as the Finance Member puts it, of the next year's budget. Regarding it, I think all their anticipations will not be realised. I take for instance, paddy in 12,000 acres and 10 lakhs of paras of paddy. I think that is a very optimistic account. It can never be realised.

Then tapioca. It is stated that 6,000 acres will yield 42,000 tons of tapioca. These two items, I am sure Government will never realise in their estimations. One reason for that is that such big schemes should never be executed by the Government. My point is regarding the scheme. I congratulate the Government on the scheme, but the mode of execution is wrong. There are several planters and agriculturists willing to do this without spending a pie from the treasury. For instance, in Pariyaram 4 landlords applied to the Government for cultivation of food grains. So far, nothing has been done upon the application. If their applications are granted they would have produced it without any expenditure on the part of the Government. They could have been given a license for 3 years to cultivate 1,000 acres of forest lands. Why should Government launch upon such a scheme? And if Government takes it up, it will never succeed. Only practical agriculturists can do it.

Mr. P. V. Rapheal (Comptroller of Finance and Accounts): They are all thriving very well now.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): If you realise all these, I would congratulate you. I have given my own opinion now. I was born in a hilly region where hill paddy is cultivated and tapioca is cultivated. I know more about these than many of the Hon'ble Members sitting here.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Have you looked at the plants standing now?

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I have not gone there. Such schemes should never be done by Government. There are ever so many planters in Cochin who will be willing to spend their own money and carry on this cultivation. Even now, the Government are going to sell at the control rate. When a planter or any private agency produces it, they will have to sell it at the market rate. Then how will the poor people be victimised? I may say 7 lakhs of rupees for this scheme would be unnecessary, because it could have been done by private agency. Then the estimate that 6,000 acres of tapioca will yield 42,000 tons of tapioca, that is, 7 tons per acre. I can tell you that it will never be $3\frac{1}{2}$ tons or 4 tons per acre, you may take it from me. When a margin is left for the expenses, you will never get at the rate of 7 tons per acre. Then apart from this, there are the expenses for harvesting these crops. We have to add that expenditure to this.

Mr. P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): It is included in this.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Before the end of Karkadagam you will harvest the whole thing. So the expenditure of cultivating these 5,000 acres of hill paddy and 3,000 acres of tapioca is not complete. That is my position.

Mr. P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): It is all complete. All the expenditure has been included in this.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Are you going to harvest all the paddy this year?

Mr. P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): In both the revised and budget estimates we have provided for all the expenses.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): You are going to spend 7.20 lakhs of rupees for this purpose. Now all the paddy is not harvested this year; it will never be harvested.

Mr. P. V. Raphael (Comptroller of Finance and Accounts): We have got a provision of Rs. 75,000 for harvesting and other incidental expenses connected with it for next year.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Whatever it may be when all these things are added, the value of the agricultural products, paddy and tapioca, and the expenses will be almost equal. On the other hand, if you entrust it to some private agency, Government would have saved some amount. You could have called for tenders. The State did not have spent money for all these adventures. Now the whole thing is transferred to the Minister's Department and the Minister with the help of the non-officials I hope will do it.

Then in the budget there is a lump allotment of 50,000 rupees for tackling the beggar problem. I think when you make a provision of 50,000 rupees, the House should know how you are going to spend that amount. Is there any scheme explained? Simultaneously with the presentation of the budget there is a Gazette Notification appointing a Committee. Simply it is a blank cheque. I think no Parliament should allow such a procedure; because the public want to check and control your expenditure and your policy, elaborate details should be given in the budget. This is cutting at the root of the parliamentary procedure, and the system of budgeting.

Then I wish to add regarding the roads. The condition of the roads in the State is the most deplorable. In Ernakulam some improvements are made. We cannot travel in the riksha. We will get stomach-ache and our bowels will be upset. It is a very urgent thing. The Government will therefore take steps to improve these roads. There is another point. Our State is lying with Travancore in a mixed form. If you have to go to Trichur you have to cross through Travancore Territory. Now if you leave Kanjur, then the Travancore portion of the road is in a most deplorable condition. What I suggest is Government should make representations to the Travancore Government that this portion of the road should either be repaired or handed over to us. We have to go to Malayattur. Those roads are also miserable. I do not say that you are to do at once and take possession of the road and improve it. You may through proper diplomatic channel proceed and get it remedied.

Regarding minor irrigation, I think, even now, the progress of irrigation in our State is very

very unsatisfactory. I take only one instance. In our village of Melur four people wanted some thodu to be extended. By extending that thodu about 200 acres of land can be cultivated and it will produce 1,000 paras of paddy. They put in a petition and after enquiries they said that they must execute a kychit agreeing to pay additional water cess. At once they executed the kychit. All these happened about ten or twelve months before. So far nothing has been done. That may bring 1,000 paras of paddy every year. They were prepared and they executed a kychit saying that they are prepared to pay additional water tax. About eight months are over. When our food problem is so very hard it is very really inexcusable.

Mr. T. K. Nayar (Minister for Rural Development): Does it come under the Public Works or the Panchayats?

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): In the Public Works Department. With these observations I conclude.

* മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അനുമാദിക്കുവാൻ പോകുന്നത് ബഡ്ജറ്റിൽ സർപ്ലസ് കാണിച്ചുകൊണ്ടല്ല, സർപ്ലസ് കടലാസിൽ കാണിക്കുന്നത് വളരെ പ്രയാസമുള്ള ഒരു കാര്യമല്ല. ഗവണ്മെണ്ട് ജീവനക്കാരായ അനവധി സാധുക്കൾ പട്ടിണികിടന്നു പോരുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ അവരുടെ പട്ടിണി തീർക്കുവാൻ സംഖ്യ കാണിക്കാതെ, ഏതെങ്കിലും ഒരുവിധത്തിൽ അവരുടെ പട്ടിണിക്ക് പരിഹാരം കാണാതെ, ബഡ്ജറ്റിൽ സർപ്ലസ് കാണിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റിനെ അനുമാദിക്കുകയല്ല ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നേരിടുവാൻ പോകുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെ കാലക്രമേണ അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിനുവേണ്ട നിവാരണമാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതുവരെ ചെയ്ത ആ ഗവണ്മെന്റിനെയാണ് ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നത്. ഗ്രാമീണനായ ഒരു കുടുംബം ഗ്രാമോദ്ധാരണ മന്ത്രിയായി നിയമിച്ചാൽ ഗ്രാമോദ്ധാരണം എങ്ങനെ സാധിക്കുമെന്നുള്ളത് പൊതുജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതിൽ ഞാൻ നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണ മന്ത്രിയെ അനുമാദിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഞാൻ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന കക്ഷിയുടെ നേതാവായതുകൊണ്ട്, സ്വയം പ്രശ്നം ചെയ്യുകയാണെന്നു മറുത്തവർ ധരിച്ചുകൊള്ളാൻ എന്തെങ്കിലും കാരണം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാകാം. ഞാൻ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികളെ ഇവിടെ വിശ്വസിച്ചു പറയുന്നില്ല. മലംകുടി എപ്പാർക്കൽ, വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ, ഗവണ്മെണ്ടുചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാർഹമായിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ ഭരണവൈകല്യംകൊണ്ട് അനാവശ്യമായി പലവിധത്തിലുള്ള കഷ്ടതകൾ അതിൽ നേരിടുവാൻ ഇടവന്നതിൽ എനിക്കു കറുപ്പു വൃണമുണ്ട്. ഇനി ആ വൈകല്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ വിശ്വസിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. കാരണം അതിപ്പോൾ ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രിയുടെ കീഴിലായതുകൊണ്ട് ആ വൈകല്യങ്ങൾ ഇനി അവയുടെ പരിഹരിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. മലംകുടി എപ്പാർക്കൽ നടത്തിയിട്ടുള്ള നിയമനങ്ങളിൽ മുഴുവനും പരമാവധിമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത് എന്നതെന്നെല്ല ഒരു പ്രത്യേക സമുദായത്തിനു അതു കരുതുകയായി തീർന്നിട്ടുണ്ട് എന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ എനിക്കു ധൈര്യമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: മിനിസ്റ്റർക്ക് നിയമനത്തിനുള്ള അധികാരമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തനം ഇതുവരെ നടന്നിട്ടുള്ളതിൽ ആർക്കും ആക്ഷേപത്തിനിടവന്നിട്ടില്ല. ൧൦൦ ക. വരെയുള്ള ഉദ്യോഗനിയമനങ്ങൾ സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിനു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിൽ യാതൊരാളുടെയും പങ്കുമുണ്ടായിട്ടില്ല. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം തൃപ്തികരമായി നടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: Question.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എന്നാൽ ൧൦൦ ക. മേലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ ചിലരുടെ വൈവാഹികബന്ധത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയെന്നുതോന്നുമാറു വളരെ നിയമനങ്ങൾ നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. സമുദായപ്രാതിനിധ്യമൊ, ഭരണശേഷിയൊ, ശേഷിയൊ, ഗവണ്മെന്റ് തീരെ അതിൽ വകവെച്ചു കാണുന്നില്ല.

ഏതെങ്കിലും ഒരു ജനവിഭാഗം ഇരുപതുവാക്കാൻ സൗകര്യപ്പെടുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതു ഇവിടെ

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

ഗേഷൻ ബോർഡിൽ ഗാഢമായി ആലോചിച്ച് പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിൽ ചീഫ് ഇഞ്ചിനീയർ കാണിക്കുന്ന സന്നദ്ധതക്കു ഞാൻ പ്രത്യേകം അദ്ദേഹത്തോടു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

കൊച്ചി ഗവണ്മെന്റിന്റെ വകയായി ഒരു പോട്ടറി വ്യവസായംമാത്രമേ ഇവിടെയുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതു എതുവിധത്തിലാണു മറ്റൊരാളെ എല്പിച്ചു കൊടുത്തത് എന്നുംകൂടി ഗവണ്മെന്റ് ഇതുവരെ ജനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. രഹസ്യമായി ഓരോരുത്തരെ ഈ വക സ്ഥാപനങ്ങൾ എല്പിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇനിയെങ്കിലും ഗവണ്മെന്റ് നിർത്തണം. കൂടുതൽ സംഖ്യക്കു അതു എടുക്കുവാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ആളുകളുണ്ടായിട്ടുണ്ടു ഗവണ്മെന്റ് അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല.

ഇനി ഒരു പ്രത്യേകനിയമനം ഈയുടെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയാം. കൺസർവേറ്ററുടെ അസിസ്റ്റാണ്ടായിട്ടു ഒരാളെ അടുത്തു നിയമിക്കു ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പോയിട്ടൊ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരുത്തിലൊ പ്രത്യേക പരീക്ഷാ യോഗ്യതയുള്ള ഒരാളെ യല്ല ഗവണ്മെന്റ് അവിടെ നിയമിച്ചിട്ടുള്ളതു്. അതിലും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ആലോചനക്കു റവു വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ഗവണ്മെന്റ് കുടിയാന്മാരിൽനിന്നും കൃഷിക്കാരിൽനിന്നും നെല്ലു പറക്കു ഒന്നുകാൽ ഉറപ്പികയായി ഏറ്റെടുക്കുന്നു. അതേസമയത്തു ഗവണ്മെന്റുണ്ടാക്കിയ നിയമത്തിന്നു വിരുദ്ധമായി ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കുടിയാന്മാരിൽ നിന്ന ഒരു പറ നെല്ലിന്നു ഒരു രൂപിക ആറണയും ഒരു രൂപിക എട്ടണയും വസ്തുതയെന്നു ആ അനീതിയെ ഇവിടെ ആക്ഷേപിക്കാതെ തരമില്ല. പറക്കു ൧ ക. ൪ ണ. വിലവെച്ചു് നെല്ലു് ഗവണ്മെന്റ് കുടിയാന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എടുക്കുകയും ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലിരിക്കുന്ന സ്ഥാപനങ്ങളിൽ അതിന്നു ൧ ക. ൮ ണ. വെച്ചു കുടിയാന്റെ കയ്യിൽനിന്നും എടുക്കുകയും ചെയ്യണമെന്നു ശാസിക്കുന്നതും ഒരിക്കലും സ്വീകാർത്ഥമല്ല. അതു് ഏറ്റവും അനാശാസ്യകരമായ ഒരു പ്രവൃത്തിയാണെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ വളരെ ശക്തിയായി ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള പാലിയത്തക്കും മറ്റു ചില സ്ഥാപനങ്ങളിലേക്കും കുടിയാന്മാർ കൊടുക്കേണ്ടതായ നെല്ലിന്നു ൧ ക. ൮ ണ. വിലവെച്ചു കൊടുക്കണം.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ. - മാക്കുറുറേറു കൊടുത്താൽപോരെ ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ : പോര. ൧ ക. ൧ ൦ ണ. ൩ പ. വീതം വാങ്ങിച്ചു തായം എന്നിങ്ങനെ കിട്ടിയ ടുണ്ട്.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): It is a fact.

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): I may just inform the House that with regard to Paliyam and Devaswam they want large quantities of paddy for their daily requirements and it is to encourage collection in kind as also to compensate them for the lead charges that they will be put to that the commutation rate is fixed slightly higher. If the tenants pay in kind it is alright. The Devaswam wants paddy for its daily needs and if this is not had in kind they will have to get paddy and incur lead charges also. Similarly also Paliyam and these two estates have to run. It is sufficient if the pattam is tendered in kind. We never insisted that it should be tendered only in money and that at a higher rate. The tenants are at liberty to tender in kind and it is to encourage tendering in kind as also to slightly compensate the lead charges that may have to be incurred that we have put a slightly deterrent rate as commutation rate. That has become very necessary so far as Paliyam and Devaswams are concerned because those two big institutions require paddy, as every member here knows, for their day to day needs. So far as Paliyam is concerned there is another difficulty. Their stocks of paddy in Travancore cannot be imported into Cochin and therefore the difficulties are all the greater. These two institutions have to conduct Utsavams, festivals, etc., and so many other Mamuls. Similarly the Devaswams are also at a great handicap, because all the paddy that is collected in British Malabar cannot be brought into Cochin. Formerly they used to be collected at Trichur. We tried our best to get at least Devaswam paddy exempted from the Madras area, so that it may be imported into Cochin for their day to day needs. We could not do it. We are not insisting that the pattam should be tendered in cash and that at a higher rate. Therefore I do not think the tenants should have any legitimate objection.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ : കുടിയാന്റെ കയ്യിലുള്ള നെല്ലു മുഴുവൻ ഗവണ്മെന്റിന്റെ അന്നു് ഒന്നുകാലുറപ്പിക വെച്ചു വില കൊടുക്കണം. പിന്നെ എങ്ങിനെയാണു് സാധനമായി (kind) അവൻ പാട്ടം കൊടുക്കുന്നത് ?

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): No. That is not true. The tenant can as well inform the Food Supply Department that they have to tender so much of paddy to the Devaswam and to the Paliam in kind and certainly the food department will exempt and necessary and unavoidable items of expenditure from paddy are exempted even now under the rules of the Food Department. If a tenant only informs the Food Supplies Department certainly the department will exempt them. With regard to these institutions which do require rice for their day to day needs and there is no chance of getting a grain of paddy from outside, there is no other go but to encourage the collection in kind and it is for that purpose that this has been done. It should not be misunderstood as the Government themselves violating the rule.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Is it not illegal?

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): It is not illegal. We considered the matter in extenso and we have come to the conclusion that it is not illegal.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): Suppose if private people require paddy for their use will the Government exempt them?

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): The question has not come up for consideration.

മിസ്റ്റർ തോമസ് കാരിക്കാശ്ശേരി: പാട്ടക്കടിയാന്മാർ സാധാരണയായി വലിയ അരി വള്ളവരും നിയമപരിജ്ഞാനമുള്ളവരുമായിരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ നെല്ലു മുഴുവൻ ഗവണ്മെണ്ടു കമാണ്ടിയർ ചെയ്തുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു അവർ നെല്ലു മുഴുവൻ കൊടുക്കുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതു തൃപ്തികരമായ ഒന്നായിരിക്കുകയില്ല.

രാമവർമ്മതമ്പുരാൻ: Paddy control വളരെ ഹാർഡുകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിലൊന്നെങ്കിലും ഭേദഗതി ചെയ്യാം. ഞാൻ പറയുന്ന കാര്യത്തിന്നു ഇതു ചെയ്തിരിക്കുന്നത് അന്യായമല്ല. ഒന്നുകാലിൽ കൂടുതൽ അവിടെ വാങ്ങാനതു പണം സമ്പാദിക്കുവാനായിട്ടല്ല. സാധനമായിട്ടുതന്നെ കിട്ടേണ്ട സൗകര്യത്തിന്നാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരിപ്പാട്: അതു മര്യാദകേടല്ലേ?

രാമവർമ്മതമ്പുരാൻ: വിലയായിട്ടു മേടിക്കുകയാണെങ്കിൽ മര്യാദയല്ല പക്ഷെ സാധനമായിട്ടു കിട്ടുവാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്.

മിസ്റ്റർ പി. കമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതു കിട്ടിപ്പിക്കുവാനുള്ള ധൈര്യത്തിന്നു മാത്രം അല്ലെ!!

രാമവർമ്മതമ്പുരാൻ: ദേവസ്വം ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടും ഗവണ്മെണ്ടും രണ്ടും രണ്ടല്ലേ? ഒരാളുടെ കാര്യമല്ലല്ലോ?

മിസ്റ്റർ ഇസ്മായീൽ ഹാജി ഈസാസേട്ട: ഈ രേറ്റ അന്യായമാണെങ്കിൽ അതു ഭേദപ്പെടുത്തുവാൻ ഗവണ്മെണ്ടു ഒരുക്കമൊന്നോ?

മിസ്റ്റർ എം. എം. പോൾ: അതിനെപ്പറ്റി കംപ്ലെയിൻ വന്നാൽ അതു ശരിയാക്കാം.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമവര്യൻ: പാട്ടം കൊടുക്കുവാനുള്ള നെല്ലുകൂടി ഗവണ്മെണ്ടു എടുത്തുകൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്. അതിന്നു എത്ര പെറീഷൻ ഗവണ്മെണ്ടിന്നു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: പാട്ടം കൊടുക്കുവാനുള്ള നെല്ലു് അറയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് അരി വാങ്ങിച്ചു എന്ന കാരണത്തിന്മേൽ രണ്ടുപേരെ ചിററുരിൽ അറസ്റ്റ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ഇസ്മായീൽ ഹാജി ഈസാസേട്ട: ബ്രിട്ടീഷുതത്ത്വത്തിലുള്ള നെല്ലു കൊയ്ത്ത് ബ്രിട്ടീഷി ലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നതിനെ തടയുന്നതിനായി ഗവണ്മെണ്ടു വല്ലതും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്. പണിക്കർ: സർ, ഉണ്ണാത്ത ദേവനെ തീർത്ഥവാണാണ്. എരിപൊരിക്കൊണ്ടു കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ മറ്റ് ലക്ഷം ആളുകൾ കിഴന്നുഴലുമ്പോൾ....

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ: ദേവനെല്ലു ഉണ്ണുന്നത്. അവിടത്തെ സിൽബസ്റ്റികളാണ്.

Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Mukundapuram): I find no justice in it. There is no logic in it.

Deputy President: The daily needs of the Devaswam cannot be dispensed with for any reason. They should be met some how or other.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ദേവസ്വത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ പറഞ്ഞില്ല. നമ്മുടെ അയൽരാജ്യമായ ബ്രിട്ടീഷിൻഡ്യയിൽ അനവധി ധാന്യങ്ങൾ വിളയുകയുണ്ടായിട്ടു അവയുടെ നിർബ്ബന്ധമായ റേഷനിങ്ങ് സിസ്റ്റം നടപ്പാക്കുവാൻ അയ്യെപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഗവണ്മെന്റുകളെ നോക്കാതെ, റേഷനിങ്ങ് സിസ്റ്റം ഇവിടെ സഭയെയും എർപ്പെടുത്തിയ ആ ഗവണ്മെന്റ് റഷ്യയിലെ വിഭജനരീതി വിജയകരമായി കൊച്ചിരാജ്യത്തു എർപ്പെടുത്തിയ ആ ഗവണ്മെന്റ് ഇനിയെങ്കിലും ഉണ്ണാത്തവർക്കു ചോര കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിൽപ്പി ഉണ്ണുന്നവർക്കു ചോര കൊടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗവണ്മെന്റ് നിയമമുണ്ടാക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റുതന്നെ ആ നിയമത്തെ ലംഘിക്കുന്നു. ഗവണ്മെന്റിന്റെ നിയമം ഒന്നുകാലുറപ്പികയിൽ കൂടുതൽ വാങ്ങുവാൻ പാടില്ലെന്നാണ്. എന്നാൽ ഗവണ്മെന്റ് മക. ൧൦൩൩ വെച്ചാണ് വാങ്ങുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ഗവണ്മെന്റിനെ ഞാൻ എങ്ങനെ അനുമാദിക്കും. (ചിരി)

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ : മുദ്രപറ ചെറുതാണ്. അതിനാണ് മക. ൪൩ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നത്. ദേവസ്വത്തിലെ പറ വലുതാണ്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ദേവസ്വം പറ എന്നൊന്നു വേറെയില്ല. ഇവിടത്തെ പറയിൽ മുദ്രപറ ഒന്നുകാൽ കൊള്ളും. ചിലപ്പോൾ ഒന്നര പറ കൊള്ളും. ജന്മികൾ അവരുടെ നെല്ലിനു കടിയാന്മാരിൽനിന്നു ഒന്നുകാലുറപ്പികയെ വാങ്ങുവാൻ പാടുള്ളു എന്നു വെച്ചിട്ടുണ്ട്. അതേസമയത്തു ഗവണ്മെന്റ് ഒന്നര ഉറപ്പിക അതിനു വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. ഗവണ്മെന്റാകുന്ന ജന്മി ഇഴവിധത്തിൽ അക്രമങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ രക്തത്തെ ചൂഷണം ചെയ്യുവാൻ ഗവണ്മെന്റുതന്നെ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നു. ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ പ്രത്യേകമായി ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നത് രാജ്യത്തു പട്ടിണി കിടന്ന ജനങ്ങൾ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ണാത്തവർക്കു ചോര കൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന എപ്പാടു ഉടനെ നിറുത്തൽ ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണ്. അതും ഒരു പരിഷ്കൃതഗവണ്മെന്റിന്റെ ചുമതലയാണ്. അതാണ് യെയ്യുമുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടത്. അല്ലെങ്കിൽ അവരെ "ബജറ" കൊണ്ടുമാറ്റം ഉടുക്കു എന്നുവെക്കുക.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam) : Cannot Bajra be served in Temples.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : എല്ലാ സംഗതികളിലും ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ സൗന്ദര്യറാണി എന്നു ഒരിക്കൽ അഭിസംബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഈ കൊച്ചി രാജ്യം റേഷനിങ്ങ് മുതലായ പലതിലും മറ്റുള്ള നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കു ഒരു മാതൃകയായിട്ടു ഇപ്പോൾ പരിലസിക്കുന്ന ഈ കൊച്ചി രാജ്യം മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളെ പല സംഗതികളിലും അനുകരിച്ചു ആ രാജ്യങ്ങളിലുള്ള അഴിമതികൾ പലതും ഗവണ്മെന്റ് ഭരണത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള അഴിമതികളെയെല്ലാം നമ്മുടെ ജയിൽ കെട്ടിടത്തിന്റെ പണി പൂർത്തീകരിച്ച് അതിനുള്ളിൽ ഇട്ടുക്കുവാൻ വേണ്ട എപ്പാടു കഴിയുന്ന വേഗത്തിൽ ചെയ്യേണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. പല അഴിമതികളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തു നടക്കുന്നുണ്ട്. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിനു പ്രത്യേകം ഒരു കമ്മിറ്റിയെതന്നെ നിയമിക്കേണ്ടിവരും മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളിൽ തുണകൾകൂടി കൈമാറ്റം വാങ്ങുന്നു എന്നു പരാതിയുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ള പരാതികളില്ലാതിരുന്ന ഈ കൊച്ചി രാജ്യത്തു പല അഴിമതികളും ഉണ്ടാക്കിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

പല പ്രധാനപ്പെട്ട നിയമങ്ങളും പ്രമേയങ്ങളും ഇവിടെ പാസായിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ജനങ്ങളെ ഒട്ടാകെ ബാധിക്കുന്ന ഒരു കറിവിൽ ഇവിടെ പാസായി. എവിടെയാണ് ആ വിൽ ചെന്നു കിടക്കുന്നതെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിവാൻ പാടില്ല. എല്ലാ ജനങ്ങൾക്കും പൊതു കിണറുകളും കുളങ്ങളും തുറന്നുകൊടുക്കണമെന്നു ഒരു പ്രമേയം ഈ നിയമസഭയിൽ പാസായിട്ടുണ്ട്. ക്ഷേത്രപ്രവേശനമല്ല ഞാനിവിടെ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. അന്യരാജ്യങ്ങളിലെ നല്ല സമ്പ്രദായങ്ങളും ഇവിടെ പകർത്താതെ അവിടെയുള്ള ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായങ്ങൾ ഇവിടെ പകർത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് തീരെ അനാശാസ്യകരമാണെന്നു ഗവണ്മെന്റ് ധരിച്ചാൽ മതി.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ : അതിപ്പോഴുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : നിങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള സനാതനികളുള്ള സ്ഥലത്തുണ്ട്.

സർ, പട്ടാളപരിശീലനത്തിന്നു അനേകം ആളുകൾ നമ്മുടെ രാജ്യത്തുനിന്നും പോയിട്ടുണ്ട്. ബ്രിട്ടീഷ് ഡ്യൂയിൽനിന്നു പട്ടാളസേവനത്തിന്നു പോയിട്ടുള്ളവരുടെ കഡംബത്തിൽ പെട്ടവർക്കു അവിടെ വിദ്യാഭ്യാസവേതനം കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. അതിവിടെ പകർത്താതെ തിരുവിതാംകൂറിലെപ്പോലെ ഇവിടെയാക്കുകയാണു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. തിരുവിതാംകൂറിൽ പട്ടാളസേവനത്തിന്നു പോയിട്ടുള്ളവരുടെ മക്കൾക്കുമാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസവേതനം കൊടുക്കുന്നുള്ളൂ. അവിടെനിന്നു പട്ടാളസേവനത്തിന്നു പോയിട്ടുള്ളവർ വൃദ്ധന്മാരായിരിക്കാം.

Mr. C. J. Mathew (Joint Secretary to Government) : We are extending the same concessions here as in Madras to the children of those who are serving in the war.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ബ്രിട്ടീഷ് ഡ്യൂയിൽ മക്കൾക്കു മാത്രമല്ല ആനുകൂല്യമുള്ളതു് ഇവിടെ നിന്നും പട്ടാളസേവനത്തിന്നുപോയിട്ടുള്ളവർ വൃദ്ധന്മാരല്ല, നല്ല യുവാക്കന്മാരാണ്. ബ്രിട്ടീഷ് ഡ്യൂയിൽ അവരുടെ സഹോദരന്മാർക്കും ഭാര്യക്കും എന്നുവേണ്ട അവരുടെ കഡംബത്തിലുള്ള എല്ലാവർക്കുംതന്നെ വിദ്യാഭ്യാസാനുകൂല്യം കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ട്. ഒരു പക്ഷെ ഇവിടെത്തെ ആണുറിയെൽഫയർ ആഫീസുകൾ മക്കളില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ആ ആനുകൂല്യം ഇവിടെ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ശ്രമിക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഇങ്ങിനെ വന്നുകൂടിയതായിരിക്കാമെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ഇതിനെപ്പറ്റി ഗവണ്മെൻറിലേക്കു എഴുതിയിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

സർ, ഒരു രാജ്യത്തിലെ നീതിന്യായരേണമിരിക്കുന്നതു് ആ രാജ്യത്തിലെ പോലീസിന്റെ കയ്യിലാണ്. ഇവിടെ ഇപ്പോഴത്തെ പോലീസു ഭരണം വളരെ ഭംഗിയായി നടക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു് ഇനി യുദ്ധം കഴിയുന്നതുവരെ ബ്രിട്ടീഷിൽനിന്നുംതന്നെ ഒരുപോലീസ് കമ്മീഷണരെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുന്നതല്ലാതെ നമ്മുടെ നാട്ടുകാരിൽ നിന്നും ആളുകളെ നിയമിച്ചു് നാട്ടിൽ കഴപ്പുണ്ടാക്കാതിരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. യുദ്ധം കഴിയുന്നതുവരെ ദാരിദ്ര്യം ഇവിടെ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നുവെന്നു് എളുപ്പമുള്ളതു്. ആസമയത്തു് പലതുമൊക്കെ ഇവിടെയുണ്ടാകുവാൻ ഇടയുണ്ടു്. അങ്ങിനെയുള്ളകാലങ്ങളിൽ സമാധാനപ്രിയനും പക്ഷാഭേദം കാണിക്കാത്തതുമായ ഒരാൾ ഇവിടെ കമ്മീഷണരായി ഇരിക്കുന്നതു പലതുകൊണ്ടും ശ്രേയസ്സുരമാണു്. പ്രത്യേകിച്ചും ഇവിടെ സംബന്ധികളും മറ്റു ബന്ധുക്കളും ഇല്ലാത്തതായ ബ്രിട്ടീഷ് ഡ്യൂയിലെ ഒരാൾ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നതു സമാധാന സ്ഥാപനത്തിന്നു ഏറെവും പറ്റുന്നതാണു്.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ : ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം അയാൾക്കു സംബന്ധമായ കൂടെ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : പിന്നെ ൨ ൫ ക. ശമ്പളമുള്ളവർക്കു ഇവിടെ ഇപ്പോൾ ജീവിക്കുവാൻ ഡ്രാഡിക്കുന്നില്ലെന്നു പല മെമ്പർമാരും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർക്കു ജീവിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് ജോലിക്കുപോലും അവർ ഹാജരാകാതെ വരുന്നുണ്ടെന്നു പല മെമ്പർമാർ വെള്ളമാനപ്പെട്ട ഗവണ്മെണ്ടിനെ മനസ്സിലാക്കിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ കീഴ് ജീവിതക്കാർക്കു ക്ഷാമബത്ത ഉടനെ കൊടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെണ്ടു വേണ്ടതുപോലെ ആലോചിച്ചു അതു കഴിയുന്നതും വേഗം ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ക്ഷേണപദാർത്ഥങ്ങളുടെ വിഭജനകാര്യത്തിൽ നിയമിച്ചിട്ടുള്ള ആ ഉദ്യോഗസ്ഥർ ആ ജോലി ഒരുവിധം ചെയ്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഒരാൾ ഒരു ജോലിയിലിരിക്കുന്ന പരിചയിച്ചുവരുമ്പോൾ അയാളെ ആ സ്ഥാനത്തു നിന്നു മാറ്റുന്ന ഒരു ഏർപ്പാടുണ്ടു്. ആ ഏർപ്പാടു ഗവണ്മെൻറു ഇല്ലാതാക്കി ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്ന ആളെക്കൊണ്ടുതന്നെ അതു നടത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു. ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ ഇവക അഴിമതികളെ നിറുത്തൽ ചെയ്തുവാൻ ഇനിയെങ്കിലും പരിശ്രമിക്കണമെന്നു പ്രത്യേകം ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ഞാൻ എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ : സർ, ഈ പ്രാവശ്യവും ചിലവുകഴിച്ചു നീക്കിയിരിപ്പുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ്റാണു് ഈ നിയമസഭയുടെ വിചിന്തനത്തിന്നു വിഷയിലായിട്ടുള്ളതു്. ചിലവുകഴിച്ചു നീക്കിയിരിപ്പുള്ള ബഡ്ജറ്റുകൾ ഇതിന്നു മുമ്പും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മേലിലും ഉ

ണ്ടാകയും ചെയ്യും എന്നാൽ ഇതേവരെ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഇത്തരം ബഡ്ജറ്റുകളെ അപേക്ഷിച്ച് ഈ ബഡ്ജറ്റിനു ചില പ്രത്യേകതകൾ ഉണ്ടെന്നുവേണം പറയുവാൻ. കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള ഇന്നോളം ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം വളരെ അധികം വരവ് വർദ്ധിച്ചു കേണോ ഈ ബഡ്ജറ്റ്. ആയം വർദ്ധിച്ചതിന്റെ തോതനുസരിച്ചു തന്നെ ചിലവും വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റ് യഥാർത്ഥത്തിൽ ബഡ്ജറ്റിന്റെ പുറമെ നോക്കിയാൽ കാണുന്ന ഒന്നാണ് ഈ ക്ലിപ്തം. ബഡ്ജറ്റിന്റെ അകത്ത് ഇതെങ്ങിനെ നിലകൊള്ളുന്നുവെന്നു പരിശോധിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ദിവാൻ പ്രസിഡന്റ് തന്റെ ഉദ്ഘാടനപ്രസംഗത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നു “ ൧൧൦൯-ലെ ബഡ്ജറ്റിനോടു ൧൧൧൯-ലെ ബഡ്ജറ്റിനെ തട്ടിച്ചു നോക്കിയാൽ സീമാതിതമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള വരവ് നോക്കട്ടെ എന്നു ചിലവും കൂടിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുണ്ട്. അതെ ൧൧൦൯-ൽ ൯൦ ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക ചിലവുണ്ടായിരുന്ന കൊച്ചിയിൽ ൧൧൧൯-ൽ ഒരു കൊടി അറുപത്താറുലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക ചിലവുചെയ്യുന്നു. അതായത് ൧൦൯-നെ അപേക്ഷിച്ചു ചിലവിനത്തിൽ ഒട്ടാകെ ൭൬ ലക്ഷത്തിൽപരം ഉറപ്പിക ഇക്കൊല്ലത്തിൽ കൂടുതൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ജനോപകാരപ്രദങ്ങളായ വകുപ്പുകളെ വിശുദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ കണ്ടെക്കും. ഈ കാലത്തിനിടക്കു ഈ ചിലവു ൨൨.൭ ലക്ഷത്തിൽനിന്നും ൪൧.൦ ലക്ഷമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണതിന്റെ രഹസ്യം. ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം ൧൦൯-നെ അപേക്ഷിച്ചു ൧൧൧൯-ലേക്ക് ജനക്ഷേമം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുമാനിക്കാവതല്ല. ഗ്രാമോദ്ധാരണ വകുപ്പുകളിലോരോന്നിലും എത്രയെത്ര ഉറപ്പിക ചിലവിനത്തിൽ കൂടിയിട്ടുണ്ടെന്നും അതിൽ അന്നെയും എത്രസംഖ്യ വീതം ജനങ്ങൾക്കു നേരിട്ടുപയോഗപ്പെടുന്ന രീതിയിൽ ചിലവു ചെയ്യാൻ ഭാവമുണ്ടെന്നുംകൂടി ചൂഴ്ന്നു നോക്കി വേണമതു നിസ്തർക്കമായി. ഒരു കഷ്ടകാര്യമാണു കൊച്ചി. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൃഷിവകുപ്പിന്നു അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനം കൊച്ചിയിൽ സിദ്ധമാകുന്നുമുണ്ട്. ഈ വകുപ്പിന്നു അഥവാ കൃഷിക്ക് ൧൦൯-ൽ ൧,൪൩,൯൦൦ കയും, ൧൧൧൯-ൽ അതു ൨,൧൬,൫൦൦ കയുമാണു വകകൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നുവെച്ചാൽ ഒമ്പതു കൊല്ലംകൊണ്ടു ൭൨,൬൦൦ ക. മാത്രമാണു ഗവണ്മെന്റ് അതിലേക്കു കൂടുതൽ ചിലവു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്.

ഈ ൭൨,൬൦൦ ക. യിലെ ൪൨,൦൦൦ ഉറപ്പികയും ശമ്പളച്ചിലവിലാണു കൂടിയിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ പി. കമാരനെയ്യത്തുറപ്പൻ: അതു് അത്യാവശ്യമല്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: അല്ലെന്നു പറയുന്നില്ല. ശമ്പളച്ചിലവും കൃഷിച്ചിലവും രണ്ടും രണ്ടാണെന്നു മാത്രം. ഈ ചിലവിനത്തിന്നു പുറമെ ൨൦,൪൦൦ ക. മിസലേനിയസ് എന്ന ഒരിനത്തിൽ ചേർത്തുകാണുന്നുമുണ്ട്. അതെന്താണെന്നു എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ൭൨,൬൦൦ ക. യിൽനിന്നു ഈ രണ്ടിനവും കൂടി നീക്കംചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ കൊച്ചിയിലെ കൃഷിപോഷണത്തിനുവേണ്ടി ൧൦ കൊല്ലത്തിനകത്തു ചെയ്തിട്ടുള്ള കൂടുതൽ ചിലവു എത്രയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണു്. വളരെ കേമമായ ഒരു അഭിവൃദ്ധിയാണു കൃഷിപരമായി കൊച്ചിരാജ്യത്തു വരുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു വ്യക്തമാക്കാൻ ഇതു സഹായമാകും.

ഇനി പഞ്ചായത്തിന്നാണു പ്രാധാന്യം കല്പിക്കേണ്ടതു്. ൧൦൯-ൽ ൨,൨൭,൮൦൦ ഉറപ്പിക പഞ്ചായത്തിനുവേണ്ടി ചിലവു ചെയ്തിരുന്നു. ൧൧൧൯-ൽ അതു ൪,൦൩,൬൦൦ ക. യായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതൊരു വലിയ കാര്യമാണെന്നു സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ൧൦൯-ൽ ഇല്ലാതിരുന്ന മൈനർ ഇറിഗേഷൻ പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതിരിക്കുന്ന ൧,൮൫,൦൦൦ ക. അതിൽനിന്നു നീക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ൧൦,൦൦൦ ക. ൧൦൯-ൽ ചെയ്ത ചിലവിൽനിന്നും ചുരുങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: അതു ശരിയല്ല. വില്ലേജ് കോട്ട് എന്ന ഇനം ഇതിൽ ഉൾപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അതിന്നു കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന സംഖ്യകൂടി ഇതിൽ ചേർക്കണം. അതു ചേർത്തുകഴിഞ്ഞാൽ ൩൦ ആയിരം ഉറപ്പിക കൂടുതൽ വരും.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: വില്ലേജ് കോട്ട് പ്രത്യേകം ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറാണു്. ഇനി അതിന്റെ ചിലവു പഞ്ചായത്തിൽ കൂട്ടേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

Deputy President: Official members can at least be silent even if they are not attending.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: സാധാരണ മുൻസിപ്പ് കോടതി, മജിസ്ട്രേറ്റ് കോടതി, ഡിസ്ട്രിക്ട് കോടതി എന്നിവകളെപ്പോലെ നീതിന്യായം നടത്തുവാനുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾക്ക് വകകൊള്ളിക്കുന്നതു മാതിരിയല്ലെ വില്ലേജ് കോർട്ടിനും വകകൊള്ളിക്കേണ്ടതു്. അതിനെല്ലാം വേറെ വേറെ വക കാണണം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: ആവക സംഗതികളിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമില്ല. ൧൧൦൯-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടില്ലാത്തതുംകൂടി ഇന്ന് കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു യുള്ളു.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: പഞ്ചായത്തിന്റെ പേരിൽ ചിലവെടുത്തുവന്ന ഒരു സംഖ്യ യല്ല ഇതു്. നീതിന്യായ വകുപ്പിലേക്കു നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതു നീതിന്യായവകുപ്പിലേക്കു തന്നെ പോകട്ടെ. ൧൧൦൯-ൽ കൊടുത്തിരുന്ന സംഖ്യയിൽനിന്നു പതിനായിരം ഉറപ്പിക ചുരുങ്ങിയാണ് ഇക്കാര്യം ചിലവുകൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അതു ലജ്ജാവഹമാണ്.

മിസ്റ്റർ പി. വി. റാഫേൽ: പുതിയതായിട്ടു കൊടുത്തതു കൂടുവാൻ പാടില്ല.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇനി വൈദ്യവകുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കു പറയുവാൻ ഉള്ളതു്. അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ മറ്റൊരു വകുപ്പ്. ജനങ്ങളുടെ.....

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: അലോപ്പതിയോ ആയുർവേദമോ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: അലോപ്പതിയെപ്പറ്റിയാണ് പറയുന്നതു്. വൈദ്യത്തിനു വേണ്ടി നാലുലക്ഷത്തിഅൻപത്തയ്യായിരത്തിഅറനൂറുറുപ്പികയാണ് ൧൧൦൯-ലെ ബഡ്ജറ്റിൽ കൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇന്നത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ അതു് എഴുപതായിരം ഇരുപത്തയ്യായിരത്തി എണ്ണുറുപ്പികയായു് ടുണ്ട്. അതായതു രണ്ടുലക്ഷത്തി എഴുപതിനായിരത്തി ഇരുനൂറുറുപ്പിക ചിലവിൻത്തിൽ കൂടിയിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ ഒരു ലക്ഷത്തിഅൻപതിനായിരത്തോളം ഉറപ്പികയും ശമ്പളത്തിനായിട്ടാണ് പോകുന്നതു്. ക്ലോത്തിംഗ്, മെഡിസിൻ, ബഡ്ഡിംഗ് ഇതൊക്കെയാണ് രോഗികൾക്കു കിട്ടുവാനുള്ള ഇനങ്ങൾ. അതിലേക്കു് എത്രയൊ നിസ്സാരമായ ഒരു തുക മാത്രമേ കൂടിയിട്ടുള്ളു.

മിസ്റ്റർ പി. വി. റാഫേൽ: ഡോക്ടരും നെഴ്സുമാക്കെയെല്ലാതെ എങ്ങിനെയാണ് നടത്തുക ആശുപത്രി?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇന്ന് ആശുപത്രികളിൽ ഡോക്ടർമാരെ മുട്ടിട്ടു നടക്കാൻ പാടില്ലാതായു് ടുണ്ടു്. രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാനുള്ള ഡോക്ടർമാരല്ലെ അവിടെ വേണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ എ. ഈച്ചരമേനോൻ: ഓണററി ഡോക്ടർമാരല്ലെ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഈ പത്ത് കൊല്ലത്തിനകത്തു ഒരുലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരം ഉറപ്പിക ഡോക്ടർമാർക്കോ ആശുപത്രിയെ സംബന്ധിച്ചു മറ്റുള്ളവർക്കോ ശമ്പളച്ചിലവിനായു് കൂടിട്ടുണ്ടു്. ഇന്നത്തെ സാമാനങ്ങളുടേയും മരുന്നിന്റേയും വിലകൂടുതലിനനുസരിച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ അതുകൾക്കായി നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള സംഖ്യകൊണ്ടു് ൧൦൯-ൽ വാങ്ങിയത്ര സാധനങ്ങൾപോലും കിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു നിവ്വീവാദമാണു്.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: സാമാനങ്ങളുടെ വില അന്നത്തേതിലും എട്ടിരട്ടി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇതാണ് കൊച്ചിരാജ്യത്തിലെ വൈദ്യസഹായം! ബഡ്ജറ്റിനനുസരിച്ചുള്ള പുരോഗതിയുടെ മാനദണ്ഡം!

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): I have to bring to the notice of the chair that the Hon'ble Member for medicine is not in his seat. When we make these criticisms about the medical department we expect the Hon'ble Member for Medicine to be in his seat. We are not doing any irresponsible work here. We come here on starvation modulation even.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): We are also starving.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): We sympathise.

Deputy President: I may bring to the notice of the official members that generally in the evening it is found that official members have been absenting themselves from their seats. At least when the general discussion is going on every member is expected to be here to reply to the discussions going on here in the course of the day.

Rama Varmha Tampuran (Secretary to Government): Government will note that and see that all the members are present here.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇനി നമുക്കു പരിശോധിക്കുവാനുള്ളത് ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെയാണ്. ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ള പണം കുറവായെന്നു അഭിപ്രായമാണെന്നുള്ളതു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലേക്ക് ഒരു ലക്ഷത്തി ഇരുപതിനായിരത്തി നാണൂറ് ഉറപ്പിക ൧൧൦൯-ൽ ചിലവുചെയ്തു ഗവണ്മെന്റ് ഒരു ലക്ഷത്തി അറുപതിക്കാരായിരത്തി മുന്നൂറു ഉറപ്പിക മാത്രമേ ഒരു പത്തു കൊല്ലത്തിനുശേഷം കൂടുതലായി ചേർത്തിട്ടുള്ളു. സാമൂഹിക രോഗനിവാരണത്തിനായി മുൻകൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ചിലവുചെയ്യേണ്ട ഒരു കാലമാണിതു്. അന്നത്തേതിനെ അപേക്ഷിച്ച് അഞ്ചു ലക്ഷത്തി അൻവത്തിയോരായിരത്തി മുന്നൂറു ഉറപ്പിക ശമ്പളത്തിൽ മാത്രം വർദ്ധിച്ച ഒരു ബഡ്ജറ്റാണ് ഇന്നു നമുക്കു മുഖിലിരിക്കുന്നതു്. പത്തു കൊല്ലംകൊണ്ടു നാല്പതിനായിരത്തിത്തൊള്ളായിരം, അതായതു നാല്പത്തിയോരായിരം ഉറപ്പിക കൂടുതലായി ചിലവുചെയ്യുന്ന ഗവണ്മെന്റ് ശമ്പളം വകക്കു മാത്രമായി അൻപതിയോരായിരത്തി മുന്നൂറു നാല്പത്തിനാലു ഉറപ്പികയാണു ചിലവിടവാൻപോകുന്നതു്. ഇതാണ് പത്തു കൊല്ലത്തിനിടക്കു ഹെൽത്ത് ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ വരുത്തിട്ടുള്ള അഭിവൃദ്ധി. ൧൧൦൯-ൽ നിന്നു ൧൧൧൯-ലേക്കു നോക്കുമ്പോൾ കാണുന്ന കാഴ്ച ഏറ്റവും ദയനീയമെന്ന വിശേഷണത്തെ യാണർഹിക്കുന്നതെന്നുവേണം പറയാൻ.

Deputy President: The Hon'ble Member's time is up.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: I will wind up. ഞാൻ ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു് ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്. കൊച്ചി രാജ്യത്തെ ഭരണച്ചിലവു് എന്തെന്നില്ലാതെ വർദ്ധിക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണതു്. കഴിഞ്ഞ പ്രാവശ്യം എന്റെ ബഡ്ജറ്റ് നിരൂപണ പ്രസംഗത്തിൽ കൊച്ചിയിലെ ഭരണച്ചിലവു ൯൭ ലക്ഷം ഉറപ്പികയായി വർദ്ധിക്കുന്നുവെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അന്നു ഇവിടത്തെ ധനകാര്യവിഭാഗൻ അതിനെ പ്രതിഷേധിക്കുകയുണ്ടായി. വാസ്തവത്തിൽ ഭരണച്ചിലവും ശമ്പളച്ചിലവും രമ്മിച്ചുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണെന്നു അദ്ദേഹത്തിനറിയാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നാണതിനർത്ഥം. ഞാനതിലുളളതപ്പെടുത്തില്ല. ഭരണച്ചിലവെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഭരണയന്ത്രത്തെ നടത്തുന്നതിനാവശ്യമായ എല്ലാ ചിലവുകളും എന്നാണു് അർത്ഥം. ഒരു യന്ത്രം നടത്തുന്നതിനാവശ്യമായ ചിലവുകളിൽ അതിന്റെ വട്ടംപിരിയിലുൾപ്പെട്ട എണ്ണയുടെ ചിലവുകളുടേയും ഉൾപ്പെടും. മറ്റൊരു മാതിരി പറഞ്ഞാൽ യഥാവിധി ചിലവുചെയ്യാതിരുന്നാൽ യന്ത്രം നിന്നുപോകുമെന്നുവന്നേക്കാവുന്ന ചിലവിനുള്ളതായും യന്ത്രത്തിന്റെ നടത്തിപ്പു ചിലവിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഭരണയന്ത്രത്തിന്നും ബാധകമാണിതു്. സർവ്വീസ് സ്റ്റാമ്പു്, ട്രെയിനിംഗ് പിൽ തുടങ്ങിയവക്കുള്ള ചിലവുകളും ഭരണച്ചിലവിൽപ്പെടുന്നു.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: ഇപ്പോൾ ചിലവുകൊള്ളിച്ചിട്ടുള്ളതു മുഴുവൻ ഭരണച്ചിലവല്ലേ?

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: അതല്ല ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം. ഇന്നു പണി ചെയ്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഭരണയന്ത്രം നടക്കാൻ പ്രതിബന്ധമാകുമെന്നല്ല ഞാൻ പറയുന്നതു്. ചാലക്കുടിയിൽ ഒരു കിണർ കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഭരണയന്ത്രം നടക്കാതെ വരികയില്ല. ആതുപ്രതിയിൽപോകുന്ന രോഗികൾക്കു മരുന്നു കൊടുക്കാത്താൽ ഭരണയന്ത്രം നടക്കാതെ വരികയില്ല.

മിസ്റ്റർ എ. വി. മുത്തേടൻ: അപ്പോൾ എറണാകുളത്തു് ആതുപ്രതിയില്ലെങ്കിലും ഭരണയന്ത്രം നടക്കും!

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ആതുപ്രതിയില്ലെങ്കിൽ ഭരണയന്ത്രം നടക്കും. പക്ഷെ ചേറേ ചിലവില്ലെങ്കിൽ ഭരണയന്ത്രം നടക്കയില്ല. അതുകൊണ്ടു ഭരണം നടത്തുവാനാവശ്യം

മായതു മുഴുവനും ഭരണച്ചിലവിൽപെടുത്തുക. ഇതാണ് ഭരണച്ചിലവ് എന്നതിന്റെ നില. ഈ തോതുവെച്ചുനോക്കുമ്പോൾ കൊച്ചിയിലെ ഭരണച്ചിലവ് ഇന്ന് സീമാതീതമായി വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കമാരനുമുത്തച്ഛൻ: ഒരു കോടി ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പിയാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ: ഇതാ എന്റെ സ്റ്റേഫിതൻ മിസ്റ്റർ എഴുത്തശ്ശൻ കണക്കാക്കി പറയുന്നു, ഒരു കോടി ഇരുപത്തഞ്ചു ലക്ഷം ഉറപ്പിക എന്നാണ്. ഇതാണ് കൊച്ചിയിലെ ബസ്റ്റാർഡ് രൂപീകരണവും അതിന്റെ പുരോഗമനവുമൊക്കെ. ഇനി ബാക്കിയുള്ള സംഗതികൾ ഉപക്ഷേപാവതരണാവസരത്തിലേക്ക് നിർത്തിവെച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, കൊച്ചിയിലെ ബസ്റ്റാർഡ് ഈ സാമ്പത്തികാധിപതനകാലത്തുപോലും മിച്ചത്തിലാണ് കലാശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ മിച്ചം കാണിക്കുന്നതായ ഒരു നല്ലകാലം വന്നിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്കു സന്തോഷിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു ബസ്റ്റാർഡിനെപ്പറ്റി നല്ലതോ ചീത്തയോ എന്ന് അഭിപ്രായം പറയണമെങ്കിൽ നാം ചിന്തിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ മിച്ചത്തെയോ പോരായ്മയെയോ പററിയല്ല. നമുക്കാവശ്യമായ സംഗതികൾക്ക് ഓരോ ഇനങ്ങളിലും ആവശ്യമുള്ള പണം ബസ്റ്റാർഡിൽ കാളിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് നോക്കേണ്ടത്. ഈ പ്രധാന സംഗതിയെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നോക്കുമ്പോൾ ഇന്ന് നമ്മുടെ മുന്ധാകെ വെച്ചിട്ടുള്ള ബസ്റ്റാർഡ് രൂപീകരണമല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്റെ മാനുസ്ക്രൈഫിതൻ മിസ്റ്റർ സി. കെ. നായർ എന്താണു പത്തു കൊല്ലത്തെ കണക്കു സഹിതം നമ്മുടെ പുരോഗമനത്തെപ്പറ്റി ഈ സഭയെ നല്ലവണ്ണം ധരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് അതിലേക്കു ഞാൻ പ്രവേശിക്കണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. എങ്കിലും ബഹുമാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ മെമ്പർ സ്ഥലത്തില്ലെങ്കിലും ആ ഒരു ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനു വേണ്ടി ഗവണ്മെണ്ടു നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്ന തുകയെപ്പറ്റിമാത്രമാണ് എനിക്ക് ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ അറിയിക്കുവാനുള്ളത്. മെഡിക്കൽ വകുപ്പിലേക്ക് (൧ ൧ ൧൮) കഴിഞ്ഞുകൊല്ലം ൩,൮൩, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പികയാണ് കൊള്ളിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ വരുന്ന കൊല്ലത്തേക്ക് ൧,൨൫,൮ ൦ ൦ ഉറപ്പിക കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതിൽ ഡയററി ചാർജ്ജ് ഇനത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ബസ്റ്റാർഡിൽ ൫൨, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിക കൊള്ളിച്ചിരുന്നു. വരുന്ന കൊല്ലത്തിൽ അത് ൩൫, ൦ ൦ ൦ ആക്കിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു, മൂന്നിരട്ടി നാലിരട്ടി വിലയുള്ള ഇക്കാലത്ത് ആതുരപത്രികളിൽ ഇത്ര സുലഭമായിട്ടും കുറഞ്ഞ വിലക്കും എവിടെനിന്നും ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നുവെന്ന്. വിലകൂടുതലിനുവേണ്ടി ൧൩, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിക മാത്രമാണ് വരുന്ന കൊല്ലത്തേക്കു വേണ്ടി പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്. ബെസ്റ്റിംഗ് ആൻറ് ക്ലോത്തിംഗ് ഇനത്തിൽ ൧൨, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിയാണ് കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം ഉണ്ടായിരുന്നത്. അത് ഇക്കൊല്ലം ൧൫, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പികയാക്കിട്ടുണ്ട്. കാസ്റ്റ് ഓഫ് മെഡിസിൻ ൧,൩൩, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പികയായിരുന്നത് ഇക്കൊല്ലം ൧,൫൫, ൦ ൦ ൦ ആക്കിട്ടുണ്ട്. ഈ സംഖ്യകൊണ്ട് ശരിയായ നിലയിൽ രോഗശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നവർക്ക് മരുന്നു കൊടുക്കുവാൻ സാധ്യമല്ല. എന്റെ അടുക്കൽതന്നെ ചില രോഗികൾ ഞങ്ങൾക്ക് ആതുരപത്രിയിൽ മരുന്നു കിട്ടുന്നില്ല, ഭക്ഷണം കിട്ടുന്നില്ല, എന്നു പലപ്പോഴും ആക്ഷേപം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ അടുത്ത അവസരത്തിൽ ഞാൻതന്നെ ഒരു രോഗിയെ ആതുരപത്രിയിൽകൊണ്ടുപോയി അഡ്മിറ്റർ ചെയ്യിച്ചു. അഞ്ചാറു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അയാളെ വിട്ടയക്കുകയുണ്ടായി. എന്താണെന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവിടെ കഞ്ഞിയില്ല, ആയതു കൊണ്ടു രോഗികളെ കിടത്തുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞയച്ചതായിട്ടാണ് പറഞ്ഞത്. ഇങ്ങിനെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ നാം കൂടുതൽ പിശുക്കുപിടിച്ചിട്ടു കാണുമില്ല. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ ഇതിലേക്കു കൂടുതൽ സംഖ്യ അനുവദിച്ചു ഭീനശയ്യയിൽ കിടക്കുന്നവരുടെ കാര്യം ഗവണ്മെണ്ട് പ്രത്യേകം ഗൗനിക്കണമെന്നു ഞാൻ വിനീതനായി അപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഞാൻ കഴിഞ്ഞ ജൂലായി ൧ ൧-ാം-നയിലെ ഹിന്ദുപത്രം വായിച്ചപ്പോൾ ബ്രിട്ടണിൽ “നാഷണൽ മിൽക്ക സ്കീം”, “മീൽക്ക് ഇൻ സ്കൂൾ സ്കീം” ഈ ഇനങ്ങൾക്ക് പതിനേഴര കോടി പവൻ നീക്കിവെച്ചിട്ടുള്ളതായി കണ്ടു. അതുകണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. അത്രയൊന്നും ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. അതിനുവേണ്ടി ഇവിടെ ൨ ൦ ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പികയാണ്— ൪൦ കട്ടികൾ വീതം ഓരോ ക്ലാസ്സിലും ഉള്ള ൪൩൭ സ്കൂളുകളിലെ കട്ടികൾക്ക്— ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനായി നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നത്. ഞാൻ പറയുന്നത് നമ്മുടെ കട്ടികൾക്ക്

പാലാണും കൊടുക്കേണ്ടാ, കഞ്ഞിവെള്ളമെങ്കിലും ശരിയായി കൊടുക്കുവാനുള്ള ഒരു വക കൊള്ളിച്ചുകണ്ടാൽ തരക്കേടില്ലെന്നാണ്. ഇന്നത്തെ നിലയിൽ തൃപ്പൂകുമാരായി കൊടുക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അതിന് സ്കൂൾ അധികൃതന്മാരെ പഴിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. കുമാരനെഴുത്തശ്ശൻ: അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ വേറെ ഒരു അപകടമുണ്ട്, വേറെയുള്ള ഇനങ്ങളിൽ കുറയും.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളത് ബ്ലാറ്റർ രൂപീകരിക്കുമ്പോൾ മറ്റിനങ്ങൾ (അദർ ചാർജ്ജ്സ്) എന്നു കറകുക്കണമെന്നാണ്. പലവക എന്നു പറയുന്നതാണ് ഈ മിസ് ലേനിയസ്. ഇതിൽ ൭, ൦ ൦ ൦-ത്തിൽ ചിലപണം ഉറപ്പികൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഇനത്തിലുമുള്ള പലവക കണക്കാക്കുമ്പോൾ ആകെ ൨, ൭൯, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിക വരുന്നുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. വി. റാഫേൽ: അത് ഇതിൽ ഇന്നിന്നതാണെന്നു വിശദമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറ്റർ: ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഇനവും കണക്കാക്കുമ്പോൾ അദർ ചാർജ്ജ്സ് എന്ന ഇനത്തിൽ ചിലവു കൂടുതലായി കാണുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ആ ഇനത്തിൽ ചിലവുചെയ്യുന്നതു കുറയ്ക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

മറ്റൊരു സംഗതി ഇവിടെ പറയുവാനുള്ളത് ഓരോ രാഷ്ട്രങ്ങളും യുദ്ധാനന്തരം വേണ്ടതായ കാര്യങ്ങൾ ഓരോ പദ്ധതിതർ രൂപീകരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെപറ്റിയാണ്. അതായത് "പോസ്റ്റ് വാർ സ്റ്റീം". എന്നാൽ നമ്മുടെ ഗവണ്മെന്റിനു ഈ വക സംഗതികളെപ്പറ്റി യാതൊന്നും ചിന്തിക്കുവാൻ പോലും മനസ്സുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ ഇറീഷ് സെൻ പദ്ധതി സ്വീകരിക്കണമെന്നത് ഈ സഭ പണ്ടിനാലെ മുറവിളികൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ആ സമയങ്ങളിലെല്ലാം ഗവണ്മെണ്ട് ഓരോ കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് യാതൊരു പണിയും നടത്താതെ ഒഴിയുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മിസ്റ്റർ ഈച്ചരമേനോൻ പറഞ്ഞതുപോലെ കമ്പാലത്തറ ഏരിയയുടെ ആവശ്യത്തിന് കഴിഞ്ഞ മൂന്നു നാലു ബ്ലാറ്റർകളിൽ ൩ ൦, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിക വീതം കൊള്ളിച്ചിരുന്നത് ലാപ്സായി പോയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അതിലേക്കു അടിയന്തിരമായി പണി നടത്തേണ്ടതിലേക്ക് ൭ ൫, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പിക കൊള്ളിച്ചുകാണുന്നുണ്ട്. അതിൽ ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഓരോ അവസരങ്ങളിലും അനുദ്യോഗസ്ഥപക്ഷത്തിന്റെ ആവശ്യാനുസരണം ഓരോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുത്തുവന്നുവെങ്കിൽ ഈ വക ജോലികൾ വലിയ വിഷമങ്ങൾകൂടാതെ ഗവണ്മെന്റിനു നടത്തുവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നിന്നും ആസാമിലേക്കും സിംഗാപ്പൂരിലേക്കും കൂലിവേലക്കായി ടൂ സൈന്യസേവനത്തിനായ് ടൂ പോയിട്ടുള്ള ആളുകൾ മടങ്ങിവരുമ്പോൾ അവർക്കു ജീവിപ്പാൻ സാധിക്കുന്നതായ പദ്ധതികൾ നാം ഇപ്പോൾതന്നെ ഉണ്ടാക്കിയില്ലെങ്കിൽ അത് ഇതിലും വലുതായ ക്ഷാമത്തിനു നാം വിധേയരാകും. അതിനു തക്കതായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കുവാൻ നമ്മുടെ ഗവണ്മെണ്ട് എപ്പോഴും തയ്യാറായിരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. കാശല്ല നമുക്കു വേണ്ടത്. അങ്ങിനെയുള്ള പദ്ധതികൾ കണ്ടുപിടിക്കുവാൻ ത്രാണിയുള്ളവരെ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നെങ്കിലും വരുത്തി ശരിയായ പദ്ധതികൾ രൂപീകരിക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ സഭയോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നത്. കഴിഞ്ഞ അവസരത്തിൽ തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജി അവിടത്തെ നിയമസഭാ സമ്മേളനത്തിൽ നാലഞ്ചു പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെന്റിൽ നിന്നും സ്വീകരിക്കുവാൻ പോകുന്നതായി പ്രസ്താവിച്ചു. ഷുഗർ ഫാക്ടറി, ഗ്ലാസ് ഫാക്ടറി സർഫ് ഫാക്ടറി ആസിഡ് ഫാക്ടറി മുതലായ നാലഞ്ചു ഫാക്ടറികൾ അവിടെ തുടങ്ങുവാൻ പോകുന്നുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെയുള്ള പദ്ധതികൾ ഇവിടെയും സ്വീകരിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവണ്മെന്റിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

ഇനി മറ്റൊരു സംഗതി എനിക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ ട്രഷ്യറിയിൽ പെടുത്തുവാനുള്ളത് മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. അവിടെ പട്ടണപരിഷ്കരണത്തിനാവശ്യമായ യാതൊരു രൂപീകരണങ്ങളും ചെയ്യുന്നില്ല. ആവക ജോലികൾ ഗവണ്മെന്റോ മനിസിപ്പാലിറ്റിയോ ഏതാണു നടത്തേണ്ടത്, അല്ലെങ്കിൽ നടത്തുന്നത് എന്നല്ല ഞാനാവശ്യപ്പെടുന്നത്. ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ പട്ടണം ജനോപകാരപ്രദമായ് തീരണമെന്നുമാത്രമേ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നുള്ളൂ. മട്ടാഞ്ചേരി പട്ടണത്തിൽ നിന്നും ഒട്ടും കുറവിലാത്ത ഒരു വരുമാനം ഗവണ്മെന്റിനു കിട്ടുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ ചിലവുചെയ്യേണ്ട സന്ദർഭത്തിൽ വലിയ പിന്തു

ക്കാണു ഗവണ്മെണ്ടു കാണിക്കുന്നത്. അതിനു കാരണമെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കൂവപ്പാടം സ്കീം നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട സംഗതിക്കു് ഈ സഭയിൽ രണ്ടുമൂന്നു പ്രാവശ്യം മുറവിളികൂട്ടുകയും, അതു് ഗവണ്മെണ്ടു് അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതിന്റെ പ്രവർത്തനം യുദ്ധം അവസാനിക്കട്ടെ, പ്ലീനീടാകാമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണു് മാറിവെച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ ഉദ്ദേശം മാറണമെന്നാണു് ഞാൻ പറയുന്നതു്. മട്ടാഞ്ചേരിയിൽ സബ്ജക്ട് പൈപ്പലയിൻ വളരെ ഭയത്തോടുകൂടിയാണു് ഗവണ്മെണ്ടു് നടപ്പാക്കിയതെങ്കിലും ഇപ്പോൾ അതിൽനിന്നും ൫൪,൨൫൩ ഉറപ്പികയാണു് ലാഭം കിട്ടിവരുന്നതു്. ഇങ്ങിനെ നല്ലൊരു കൂട്ടം ഗവണ്മെണ്ടു് ഭണ്ഡാരത്തിലേക്കു കിട്ടുന്നുണ്ടു്. അതിന്റെ ഒരു ഭാഗമെങ്കിലും ഈ പട്ടണ പരിഷ്കരണത്തിനായി ചിലവാക്കണമെന്നു ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. കൃഷ്ണൻ: മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ഇക്കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് അധഃകൃതോദ്ധാരണത്തിനായി ൮, ൦ ൦ ൦ ഉറപ്പികയോ മറ്റോ ഇക്കൊല്ലത്തിൽ ഒരുപക്ഷെ ഗവർണ്മെണ്ടിനു് പൊന്തിച്ചുകാണിക്കുവാൻ സാധിച്ചേക്കാം. അജ്ഞതയിലും അന്ധതയിലും ആണ്ടുകിടക്കുന്ന കുറെ സമുദായങ്ങളുടെ—നമ്മുടെ രാജത്തെ ജനസംഖ്യയിൽ ൧൦ ശതമാനത്തോളംവരുന്ന ഒരു വമ്പിച്ച ജനസമൂഹത്തിന്റെ—സാമുദായികവും രാഷ്ട്രീയവും, സാംസ്കാരികവുമായ വളർച്ചക്കുവേണ്ടി ഒന്നേമുക്കാൽ കോടി ഉറപ്പികയോളം വരുവുള്ള നമ്മുടെ ഗവർണ്മെണ്ടു് ൮൮, ൫൦൦൦൦൦൦ മാത്രമാണു്; അതെ ൧൦ ശതമാനം ജനങ്ങൾക്കു് അര ശതമാനമാണു് ചിലവുചെയ്യുവാൻ വെച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുന്നതു് ഇന്നത്തെ നിലക്കു് ഏറ്റവും വ്യസനകരമായിരിക്കുന്നു.

മറ്റു സമുദായങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് വളരെ പിന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന, ജീവിതത്തിന്റെ താഴ്വരകളിൽമാത്രം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന അധഃകൃത സമുദായങ്ങളെ അതിന്റെ കൊടുമുടികളിലേക്കു ഉയർത്തുവാനുള്ള ഏകോപാധ്യായ വിദ്യാഭ്യാസ ചിലവുകളിൽ ഗവർണ്മെണ്ടു് മുൻ കൊല്ലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു് കാൽനൂറ്റാണ്ടായി മുമ്പോട്ടുപോകുവാൻ മനസ്സ് കാണിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് തന്നെയല്ല ഉന്നതമായ കലാലയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്നു കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് വീദ്യാർത്ഥികൾ കൂടിവരുവാൻ ഇടയുള്ളപ്പോൾ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ എണ്ണം കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ചുമതലയുള്ളപ്പോൾ ആ ചിലവിനത്തിൽ കുറെ ഉറപ്പിക കുറക്കുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതെന്നു കാണുന്നതു് മൗഢഭേദകമായ ഒരു സംഗതിയായിട്ടാണു് എന്നിരിക്കുന്നതാണു്. അധഃകൃതനമനത്തിനുവേണ്ടി വളരെയൊക്കെ ചിലവുചെയ്യുന്നുവെന്നുള്ളതു് സുരം ഉൽപ്പോഷിക്കുന്ന നമ്മുടെ ഗവർണ്മെണ്ടു് ഉന്നതവിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ഉൽകൃഷ്ടഫലങ്ങൾ അധഃകൃതസമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പരത്തി അവയുടെ അന്ധകാരജഡിലായ അന്തരീക്ഷത്തെ പ്രകാശപരിപൂർണ്ണമാക്കിത്തീർക്കുകയല്ലേ ഇപ്പോൾ ചെയ്യേണ്ടതു്? വസ്ത്രങ്ങൾ, പുസ്തകങ്ങൾ മുതലായസാധനങ്ങളുടെ വില അഞ്ചിരട്ടിയായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇക്കാലത്തുകൂടി കൂടിവരുന്ന, വരേണ്ടുന്ന അധഃകൃത വിദ്യാർത്ഥിസമൂഹത്തെ എങ്ങിനയാണു നമ്മുടെ ഗവർണ്മെണ്ടു് പണ്ടത്തേതിൽ കാൽനൂറ്റാണ്ടായി സംഖ്യ കൂടുതൽ ചിലവഴിക്കാതെ സഹായിക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്നു് എന്നിരിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.

ഇന്നുവരെ ഗവർണ്മെണ്ടു് അധഃകൃതർക്കു ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ കാൽനൂറ്റാണ്ടും ഞാൻ കൃതജ്ഞതയോടെ അനുസ്മരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഗവർണ്മെണ്ടിന്റെ അധഃകൃതോദ്ധാരണഫലമായി പലതും ഞങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുകൂട്ടത്തിൽ കുറെ അഭ്യസ്തവിദ്യരേയും സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവരിൽ കുറെ സ്കൂൾഫൈനൽ കോഴ്സു കഴിഞ്ഞവരും ആണു് ഇവർക്കു കൂടി ഉപകാരപ്രദമാകത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ തന്നെ സൗകര്യമുള്ളതും അധികം ചിലവുവരാത്തതുമായ സിവിൽ എഞ്ചിനീയറിംഗു്, കമ്പോണ്ടിംഗു്, വാക്വീനേഷൻ, നഴ്സിംഗു് മിഡ്വൈഫറി മുതലായ ചെറിയ തോതുകളിലുള്ള സാങ്കേതിക പരിശീലനങ്ങൾക്കു് സാഹിത്യപരമായ വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതയിലുള്ള നവജനങ്ങളെ അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്കൂൾഫൈനൽ എന്നുള്ളതു് സ്കൂൾഫൈനൽ കോഴ്സു കഴിഞ്ഞവരേയുംകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തത്തക്കവിധത്തിൽ മാറ്റി പ്രത്യേക വേതനങ്ങൾ നൽകി കൂടുതൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കണമെന്നു ഞാൻ ഗവർണ്മെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കുന്നു.

അധഃകൃതരുടെ ഇടയിലുള്ള സഹകരണസംഘങ്ങളെ ഇന്നത്തെ നിലയിലുള്ള കടംവായ്പ സംഘങ്ങളാക്കി മാത്രം നിറുത്തുന്നതുകൊണ്ടു വലിയ പ്രയോജനമൊന്നുമുണ്ടാവുകയില്ലെന്നാണു് എന്നിരിക്കു തോന്നുന്നതു്. കൊച്ചിയിലെ അധഃകൃതരെല്ലാവരുംതന്നെ കൃഷിത്തൊഴിലാളികളാണല്ലോ. കൃഷി ചെയ്യുവാനുള്ള വിത്തും വളവും മറ്റു ഉപകരണങ്ങളും കൊടുത്തു് അവരുടെ ഇടയിലുള്ള ധാന്യോല്പാദന സൗകര്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള കാൽനൂറ്റാണ്ടായി

ജ്ഞാപനം പ്രവൃത്തിപദ്ധതി ഈ സഹകരണസംഘങ്ങളുടെ പരിധിയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നത് നമ്മുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ജനകീയമന്ത്രി അവർകൾ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു.

ക്ഷേണസാധനങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുവാനുള്ള ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്യമത്തിൽ കോളനികളിലുള്ള അധഃകൃതരുടെ പ്രയത്നഫലമായി, മുമ്പു തരിശായി കിടന്നിരുന്നതും ഇപ്പോൾ ഫലഭൂയിഷ്ടമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ കോളനീസ്ഥലങ്ങളെ വില്ലേജ് ഡ്രോഗ്രാഫ്തർ സ്വീകരിച്ചു വന്നുപോകുന്നതും ഉള്ള പലപ്പോഴും നിയമസംബന്ധമായ ചെപ്പിടിവിദ്യകൾ കാട്ടി അധഃകൃതരിൽ നിന്നു കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്ന ഒന്നും ബഹുമാനപ്പെട്ട റവന്യൂ വകുപ്പാലയക്കാരും ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധവെക്കേണ്ടതാണെന്നു ഓർമ്മിപ്പിച്ചുകൊള്ളട്ടെ.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : അതൊക്കെ തടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കോളനികളിൽ താമസിക്കുന്നവർക്ക് അവരുടെ കൈവശമുള്ള സ്ഥലം പതിച്ചു കൊടുക്കുവാനായിട്ട് പ്രൊട്ടക്ടറേറ്റിവാൻപേക്ഷയും കൂടി അന്വേഷിക്കുകയും, അതിനായി ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയ്യാറാക്കുവാൻ വേണ്ടി ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥനെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും ഒഴിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. അങ്ങിനെ വല്ലതും ഉണ്ടെങ്കിൽ അത് എന്റെ റൂപ്പിയിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഞാൻ അന്വേഷിക്കാം.

മിസ്റ്റർ പി. കെ. കൃഷ്ണൻ : അധഃകൃതരെ അക്രമിക്കുന്നവരുടെ നേരെ കർശനനടപടി കൾ എടുക്കുന്നതിന്നു ഗവണ്മെന്റ് പ്രത്യേകനിയമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയതു ആശ്വാസകരം. എന്നാൽ അധഃകൃതർക്കുള്ളതിൽനിന്നുൽഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഗവണ്മെന്റ് ചാർജ്ജ് കേസുകൾപോലും നിയമത്തിന്റെ തകിടംമറിച്ചിലുകളിൽ നിതിപാലനത്തിന്നു നയമകമായി തീർന്നിട്ടില്ലെന്നു കാണുന്നത് ദയനീയംതന്നെയാണു്. അധഃകൃതർക്കുവേണ്ടി പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടറും അപ്ലിഫ്ഡ് ഇൻസ്പെക്ടറുംകൂടി കമ്പൈൻഡ് എൻക്വയറി നടത്തുകയാണെങ്കിൽ ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ആശ്വാസകരമായിരിക്കുന്നതാണു്.

പബ്ലിക് സർവ്വീസ് പ്രാതിനിധ്യത്തെപ്പറ്റിയാണു് ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ നിയമനങ്ങളിൽ പുലയസമുദായത്തിന്നു് ശതമാനം ഉദ്യോഗം മാത്രമേ ലഭിക്കുന്നുള്ളൂ. ജനസംഖ്യാനുപാതികമായി നൂ ശതമാനംതന്നെ ലഭിക്കേണ്ടവരാണവർ. മറ്റു് അധഃകൃതരുടെ അവസ്ഥ വളരെ ദയനീയമാണു്. പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്നവരോ അധഃകൃതരോ ആയി ഗണിക്കപ്പെടുന്ന (Other Hindus Backward or Depressed) ക്ലാസ്സിലെ വരുന്ന സമുദായങ്ങളുടെയിടയിൽനിന്നു മാറ്റി ജനസംഖ്യാനുപാതികമായ ഒരു ക്ലാസ്സുശതമാനം അവക്കനുവദിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടവിധത്തിൽ ബോർഡിന്റെ ചട്ടങ്ങൾ ഭേദഗതിചെയ്യേണ്ടതാണു്.

മിസ്റ്റർ ഇസ്റ്റാൽഹാജി ഇസാ സേട്ടു : ഈ ശതമാനം മുഴുവനുംതന്നെ കിട്ടുന്നുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ പി. കെ. കൃഷ്ണൻ : ബോർഡിന്റെ നിയമനപരിധിയിൽ പെടാത്ത ഭൂതൃവേലകൾക്കു (Menial Service) അധഃകൃതരിൽ പെട്ടവർ മുൻഗണന കൊടുക്കണമെന്നു ഗവണ്മെന്റ് കല്പനയുണ്ടെങ്കിലും അതനുസരിച്ചു് വകുപ്പാലയക്കാർ പ്രവൃത്തിച്ചുകാണുന്നില്ല. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെന്റ് ഉടനടി നിഷ്കൃഷ്ടമായ നടപടികൾ എടുക്കേണ്ടതാണു്.

അവസാനമായി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് കൊച്ചിൻ ഹാർബറിൽ നിയമനങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു്. ഹാർബർ സർവ്വീസിൽ പിന്നോക്കം നിൽക്കുന്ന സമുദായങ്ങളിൽനിന്നു അഭ്യസ്തർക്കുവേണ്ടുന്ന അപൂർവ്വം ചിലരെ ഈയിടെയായി നിയമിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് സന്തോഷകരമാണു്. പുലയസമുദായത്തിന്റേയും മറ്റു അധഃകൃത സമുദായങ്ങളുടേയും ഹാർബറിലുള്ള ഉദ്യോഗപ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ നില ഏറ്റവും ശോചനീയമാണു്. അറബിക്കടലിന്റെ മനോഹര രാണിയായി ഉയർന്നുവരുന്ന ഈ വ്യാപാരകേന്ദ്രത്തിന്റെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ താഴ്ന്നുപടികളിലെങ്കിലും ഒരൊറ്റ പുലയനോ മറ്റു അധഃകൃതനോ ഉണ്ടോ? അതുപോകട്ടെ. മ. കെ. മാസഗമ്പലക്കാരനായ അധഃകൃതനെ കാണിച്ചുതരുവാൻ കഴിയുമോ? ഹാർബറിന്റെ അസ്ഥിവാതം ഉറപ്പിക്കുന്നതുതന്നെ ഇന്നാട്ടിലെ പുലയരാണു്. അവരുടെ ഇടയിലുള്ള അപൂർവ്വം ചില അഭ്യസ്തർക്കുവേണ്ടുന്നതു് ഒരു അയിത്തസങ്കേതമായി പരിണമിക്കുകയോ? വിദ്യാഭ്യാസയോഗ്യതകളിൽ പിന്നണിയിൽ നിന്നിരുന്നാലും ഹാർബറിലുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ, ഇപ്പോൾ ഇൻഡ്യാഗവണ്മെന്റ് മുസ്ലീം സമുദായത്തിന്നു ഗവണ്മെന്റ് സർവ്വീസിൽ ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നമാതിരിയുള്ള ആനുകൂല്യം അധഃകൃതരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഈ ഹാർബറിൽ ലഭിക്കുവാൻ വേണ്ട നടപടികൾ ഗവണ്മെന്റ് ഉടനെ എടുക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പുതിരി: ഇവിടെ കച്ചിരുപ്പ് ബാക്കിയോടുകൂടി ഒരു ബസ്റ്റർ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിൽ ഗവണ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ നീക്കിയിരിക്കില്ലാത്ത ഒരു ബസ്റ്ററായിരുന്നെങ്കിൽ ഗവണ്മെണ്ടിനെ അനുഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നു. ഇരുപത്തഞ്ചോ മപ്പതോ ലക്ഷം ഉറപ്പിക നീക്കിയിരുപ്പ് കാണിച്ചുകൊണ്ടുമാത്രം നാട്ടുകാരുടെ അവഗതകൾ നീങ്ങുന്നതല്ല. ഒന്നാമതായിട്ടു കൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു നമുക്കിവിടെ ആവശ്യമായിട്ടുള്ളത്. അതാണ് ഇന്നത്തെ ഏറ്റവും വലിയ സംഗതി. അതിനായിട്ടു ഇവിടെ വളരെക്കാലമായിട്ടു ഓരോ ബസ്റ്ററിലും ഓരോ പെറിയ സംഖ്യകൾവേക്കുക, അതു ചിലവാക്കാതെ ലാഭമായി പോകുക എന്നുള്ളത് ഒരു പഴയ സമ്പ്രദായമാണ്. അതുപോലെ കഴിഞ്ഞുകൊല്ലവും പരീക്ഷാതർമായിട്ടു കോർകൃഷിക്കുവേണ്ടി കുറെ സംഖ്യ കൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങനെ പരീക്ഷാതർമായിട്ടു ചേക്കുന്ന എപ്പാടുശരിയല്ല. ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്റ്റീം തുടങ്ങിയാൽ അതു ശരിപ്പെടുമോ ഇല്ലയോ എന്നറിയുന്നതിന് പരീക്ഷാതർമം ഒരു കൊല്ലം സംഖ്യ ചേർക്കുന്നതുകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകയില്ല.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രൻ: ഈ സ്റ്റീം ൩ കൊല്ലത്തേക്കാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പുതിരി: സ്റ്റീം ൩ കൊല്ലത്തേക്കാണെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു കൊല്ലത്തെ പരീക്ഷണംകൊണ്ട് ശരിപ്പെടുകയില്ലെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടിട്ടായിരിക്കുമോ ഈ കൊല്ലത്തെ കോർകൃഷി സാമാന്യേന ഇവിടം സംഭവിച്ചതെന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ചില മെമ്പർമാർ അറിഞ്ഞിരിക്കുകയില്ല. സാധാരണമായി കൃഷിക്ക് എഞ്ചിൻവെച്ച് പമ്പുചെയ്യണം. ൧൦൦-ക്ക് ൭൫ കണ്ട് എഞ്ചിനുകളും തിരുവിതാംകൂറിൽനിന്നാണ് വരുന്നത്. എന്നാൽ ചില നിബന്ധനകൾകാരണം ആവശ്യത്തിന് ഉപയോഗിക്കത്തക്കവണ്ണം എഞ്ചിൻ കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടും. അങ്ങിനെയാണ് കോർകൃഷി ഭാഷപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. അതിനുവേണ്ട എഴുത്തുകത്തുകളൊക്കെ നടത്തി അനുവാദം കിട്ടി ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നപ്പോൾ ഒരു മാസം വൈകിപ്പോയി. ദൈവഗതിയാ വിപരീതമായി മഴയും കുറെകാലം തുടങ്ങുകയുംചെയ്തു. അതുമൂലം എന്റെ ഊഹത്തിൽ നാലു ലക്ഷം പറ നെല്ലോളം മുളവു നശിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്. കിട്ടിയ സാധനങ്ങൾതന്നെ പലവിധത്തിലും ചീത്തയായി പോയിട്ടുണ്ട്. കിട്ടാതെപോയത് ഉദ്ദേശം നാലു ലക്ഷത്തോളം പറ നെല്ലാണ്. ഹിൽ പാഡി കർട്ടിവേഷൻ സ്റ്റീം അനുസരിച്ച് ൭ ലക്ഷം ഉറപ്പിക ചിലവുചെയ്താൽ ൫൦,൦൦൦ ചാക്ക് അരി കിട്ടുമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റ് വിചാരിച്ചിരുന്നത്. മേലാലെങ്കിലും അങ്ങിനെ വരാതിരിക്കുവാനായി ഇപ്പോഴെങ്കിലുംവേണ്ട നടപടിയെടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷി ശരിക്കുണ്ടാകയില്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. എന്റെ അനുഭവത്തിൽതന്നെ എഞ്ചിൻ കിട്ടാതെയുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യത്തുള്ള മഴവൻ എഞ്ചിനും എടുത്തിട്ടൊ മറ്റേതുവിധത്തിലേങ്കിലും ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷിയെ രക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

മിസ്റ്റർ എ. ബി. സേലം: ഫയർ അങ്ങിനെയായാൽപോരെ?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പുതിരി: ഫയർ എഞ്ചിൻകൊണ്ട് പര കത്തിയാൽ കൂടി കെടുത്തുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നെല്ലുകളു കമ്പനികളിലുള്ള എഞ്ചിനാണെങ്കിൽ പക്ഷെ എന്താണ്ട് ഉപയോഗിക്കാം. എന്നാൽ കൃഷിക്കാരെക്കൊണ്ടു വിലകൊടുക്കുവാൻ വഹിയാത്ത ഒരു നിലയാണുള്ളത്. സകല സാധനങ്ങൾക്കും വില കൂടുതലും കൺട്രോളും ഉള്ളതുകാരണം കിട്ടുവാനും പ്രയാസമാണ്.

അടുത്തു ഒരു വിളംബരം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ഭൂമി കൃഷിചെയ്യാതെ തരിശിടുകയാണെങ്കിൽ നികുതിയുടെ ൨൫ ഇരട്ടി പിഴയും കൂട്ടി വസൂലാക്കുവാൻ ദിവാൻപേഷാക്ക് അധികാരമുണ്ട്. ഉറപ്പികയില്ലാത്ത ബുദ്ധിമുട്ടല്ല ഇപ്പോഴുള്ളത്, തിന്നാനുള്ള സാധനം കിട്ടാനില്ല. നെല്ല് ഉറപ്പിക കൊടുത്തു വാങ്ങുവാൻ പ്രയാസമാണ്. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് പറയുവാനുള്ളത് കൃഷി ഇക്കൊല്ലം ചെയ്യേണ്ടതിന് എഞ്ചിന്റെ എപ്പാടു ഗവണ്മെന്റ് ഏറ്റെടുക്കണം. ചിലവൊക്കെ കൃഷിക്കാർ വഹിക്കും. അതിനു ആക്ഷേപമില്ല.

അതുപോലെതന്നെ കൃഷിക്കാവശ്യമായ വിത്തു ശേഖരിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. മഴ കാരണം വിത്തു ഉണക്കുവാനും സാധിച്ചിട്ടില്ല. പന്തിരൂ യിരമൊ പതിനഞ്ചായിരമൊ ഏക്കർ കൃഷിചെയ്യുവാനായിട്ടു ഒരു ലക്ഷമൊ ലക്ഷത്തി അമ്പതിനായിരമൊ വേണ്ടിവരും. അതു സമയത്തിന്നു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ കൃഷിചെയ്യുവാനും ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. നെല്ല് വാങ്ങുവാ

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

നോ വിൽക്കുവാനോ അധികാരമില്ല. ഞാൻ സിവിൽസപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ ഒരു ഹജ്ജി കൊടുത്തപ്പോൾ അതിൽ മൂന്നു കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞിരുന്നു. അതിനു മൂന്നു തരത്തിലുള്ള മറുപടിയാണ് എനിക്കു കിട്ടിയത്. എഞ്ചിന്റെ കൗൺസിൽ ചീഫ് എഞ്ചിനീയറോട് ചോദിക്കുവാനും, നികുതിയുടെ കൗൺസിൽ ഓഫീസിലെ ക്ലർക്കുവരെകണ്ടു പറയുവാനും ഞാൻ മറുപടി തന്നത്. ഇതിനെല്ലാംകൂടി ഒരു മറുപടി തന്നിരുന്നെങ്കിൽ മതിയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിട്ടത്, എഞ്ചിൻ ഈ രണ്ടുകൂടും ഗവണ്മെന്റ് തീർച്ചയായും ഏറ്റെടുത്തില്ലെങ്കിൽ ഇക്കാര്യം കൃഷിചെയ്യുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ബഡ്ജറ്റിൽ ൧൨,൦൦൦ പൗണ്ടുകൾ ഭൂമി കൃഷിചെയ്യാൻ ൧൦ ലക്ഷം പൗണ്ടെല്ലാം കിട്ടുമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിരിക്കുന്നത്. ഒരു ഏക്കറിൽ ൮൦ പൗണ്ടെല്ലാം ഉണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ ൧ കോടി ൩൦ ലക്ഷം പൗണ്ടെല്ലാം ഉണ്ടാകുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണ് കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങിനെയാണെന്ന് ൮൦ ലക്ഷം പൗണ്ടായിരുന്നുണ്ടാകുക അതുവിചാരിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ നാശിയറിവിതം ഏതാനും ദിവസത്തക്കൊരു മാസത്തക്കൊരു മാത്രമേ ഉണ്ടാകാൻ വകയുള്ളൂ.

ഇനി വളത്തിന്റെ സഹായംകൂടി ഗവണ്മെന്റ് ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇപ്പോൾ വളം അന്നുപോലുമില്ലെന്നിന്നും വരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട് അത് ഗവണ്മെന്റ് വിലവാങ്ങി കൊടുത്താലും വെറുതെ കൊടുത്താലും വിരോധമില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലാണെങ്കിൽ കാട് മുഴുവൻ ഹിൽപാഡി സ്റ്റീമിൽപെട്ട തെളിയിച്ചുപോയി. അതുനിമിത്തം കാട്ടിൽ നിന്നും വളത്തിനുവേണ്ട സാധനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇപ്പോൾ ൮ വിളവു ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ൨൦, ൩൦ വരെ വിളവുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ട ശക്തി ഗവണ്മെന്റ് കൗൺസിൽക്കുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കണം. വളം ഇന്നതുതന്നെ വേണമെന്നില്ല. വളം പലതരത്തിലുണ്ട്. കൂടാതെ പുതിയ തരത്തിലുള്ള വളങ്ങളും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്. എത്രതരത്തിലെങ്കിലും വളമുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു വിളവു വർദ്ധിപ്പിക്കണം. സാമാന്യേന ഇപ്പോഴത്തെ റിക്രൂട്ട്മെന്റുകൊണ്ടുതന്നെ നാട്ടിലുള്ള കൃഷിക്കാവശ്യമായ കൂലിക്കാർ വളരെ ചുരുങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് നെല്ല് ഇവിടെ കൊണ്ടുവരുവാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽനിന്നും നാം നെല്ല് പുറത്തേക്കു കൊടുക്കുന്നുമില്ല. കൃഷിയിൽ പല വിധബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഈ രാജ്യത്തു നേരിട്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഇക്കൗൺസിൽ ഗവണ്മെന്റ് കരകൂടി ഗൗരവമായി ശ്രദ്ധിക്കണം. ഫുഡുപ്രൊഡക്ഷൻ സ്കീം നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ മന്ത്രിയെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു ഓഫീസിലെ വർക്കർ ഇന്നുകാലത്തു പറഞ്ഞതിൽ വളരെ സന്തോഷമുണ്ട്. എവിടെയാണ് കൃഷിക്കു കൂടുതൽ സഹായിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതെല്ലാം നോക്കി ചെയ്യാൻ ഈ രാജ്യത്തെ കൃഷി വർദ്ധിക്കുന്നതാണ്. അതെല്ലാം വേണ്ടപോലെ ചെയ്യാൻ നന്നായിരിക്കും. അതിനായി ഞാൻ ഈശ്വരനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

The House rose for the day at 4-30 p.m.

N. S. RADHAKRISHNA SAMA
Secretary to the Council